

TURAI HÍRLAP

KÖZÉLETI HAVILAP

2000. OKTÓBER

Grafika: PLUGOR SÁNDOR

Mi legyen a címlapon? - minden hónapban felmerül a kérdés. Mi a havi, képhez önthető aktualitás? Az októberi ünnepek közül most nem jeles történelmi napot választottunk, hanem az idősekre gondolunk, hisz egy-egy öreg élete már maga történelem. Mint ahogy az volt a 100 évet élt **Csorba Gergelyné** és a 98. születésnapjához közelgő **Chikan Ernő**. Verka nénire, mint falunk legidősebbjére, az "évszázad asszonyára" az Idősek Világnapján, Ernő bácsira, mint az örök tanítóra, kultúros színjátszóra, zenészre és ezermesterre a Szüreti mulatságon, az "Örökös Tag" emléklapok kiosztásakor emlékeztünk. Most Mindenszentek közelségében e verssel előtűnik róluk lekegyeletünk. S küldjük egyben a még élő "faültetőknek", akik így az ezredfordulón gondját viselik a felnövekvő nemzedéknek. (s.t)

Benedek Elek ÖREG FAÜLTETŐK ÉNEKE

Ragyogj, ragyogj még, őszi napsugár,
Melegesd testét az elaggott földnek!
Szánd meg szegényt, óh nézzed, mily kopár,
Talán nem is zöldül ki soha többet.

Ragyogj, ragyogj még, óh, tekints le rám,
A jó öreg gyümölcsfaültetőre,
Ki ősszel is nemhogy pihenne, lám,
Munkál serényen, gondol a jövőre.

Ragyogj, ragyogj még nyájas-szeliden,
A zord szelet kergesd a messzeségnek,
Hadd ültetek fát szépen, rendiben,
Óh, nem magamnak, - az új nemzedéknek!

Ragyogj, ragyogj még s azszal ne törődj,
Munkám örömet hogy aligha látom...
Jól tudják ezt a vén faültetők,
Óh, jól tudom ezt én is, nap barátom!

Óh, jól tudom, hogy más szedi le majd
Édes gyümölcsét mind ez ifjú fáknek,
Örömet, hasznót nekem egy se bajt,
Fáradt testemnek sosem adnak árnyat!

Mindegy! Te csak ragyogj, segélj nekem,
A zord szelet kergesd a messzeségnek,
Mi hasznom benne? - én nem kérdezem,
Csak ültetek a jövő nemzedéknek!

LAPUNK TARTALMÁBÓL

Peronfelújítás a turai vasútállomáson ☿ Tóth István polgármester úr vatikáni útja
Az idősek köszöntése világnapjuk alkalmából ☿ Chikan Ernőre emlékezünk
Az aradi 13 ☿ Mai magyar vitézek ☿ Szövőszakkör indul a művelődési házban
A Turai Komédiások Zentán ☿ Az Aqua Fontis Patikában jártunk ☿ Tele a postaládánk

Tájékoztató a képviselő-testület 2000. augusztus 29-i üléséről

A munkatervi ülés napirendjén több nehéz téma is szerepelt. Először az **Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (ÁNTSZ)** tájékoztatójával foglalkozott a testület. Az írásos anyagot **Dr. Papp Katalin** városi tisztifőorvos készítette, az ülésen felmerült kérdésekre **Dr. Molnár Antal** tisztifőorvos helyettes válaszolt. Tavaly Turán az árvíz kapcsán igen sok feladatuk volt, a vizsgálatok negatív eredménnyel végződtek. Az intézményeknél nem volt járványveszély. A tisztifőorvos helyettes elmondta, hogy „az EU csatlakozással kapcsolatban rengeteg új törvény érkezett a Szolgálatához. Új minimum feltételek vannak az orvosi illetve fogorvosi rendelőkkel kapcsolatban”.

Második napirendi téma a **község egészségügyi ellátásáról, az egészségügyi ellátás javításának lehetőségeiről** szóló beszámoló volt. Az anyagban részletesen ismertetésre kerültek az egészségügy fontosabb adatai, a helyi egészségügyi dolgozók körében bekövetkezett változások. A betegségek között a májnagyobbodás feltűnő gyakoriságú, a kiváltók ok elsősorban az alkoholfogyasztás. Az elmúlt évben az orvosi ügyeleten 3208 turai lakos kért orvosi segítséget és 1501 esetben hívták turai beteghez az ügyeletet orvost. Az ügyeletben tíz orvos vesz részt: Dr. Duliskovich Tibor, Dr. Vészi Zsuzsanna, Dr. Baka Gyula, Dr. Hatalyák István, Dr. Hanák Klára, Dr. Jancsi György, Dr. Basa Antal, Dr. János Gábor, Dr. Horváth László és Dr. Dolacsek Miklós. Ügyeletet ápolónők: Juhász Erika, Sági Zoltánné és Lukács Józsefné, valamint Korsós Attila és Pásztor József mentőápolók. A beszámolóban utalás van arra, hogy az ügyelet problémái közé tartozik az Egészségügyi Minisztérium által szorgalmazott átalakítás, mely „nem nagyvárosi viszonylatban” igen nehezen valósítható meg. „Elképzeltető, hogy ennek megoldása az ügyelet egészségügyi vállalkozásban való működtetése lesz.” Ez azonban csak felvetés, nem előkészített javaslat. Megszűnt Dr. János Gábor proctológiai rendelése Turán; működik viszont a szemészeti szakrendelés, mely a hatvani szakrendelés részeként funkcionál. Továbbra is működik Dr. Vészi Zsuzsanna foglalkozás-egészségügyi szakrendelése és a két fogászati rendelés. Magánrendelések: Dr. Hatalyák István UH diagnosztikai és belgyógyászati szakrendelés, valamint Dr. Baka Gyula akupunktúra szakrendelés. A beszámolóval kapcsolatos kérdésekre **Dr. Vészi Zsuzsanna, Dr. Duliskovich Tibor és Korsós Attila** válaszolt.

Az idei év I. félévi pénzügyi beszámolóját **Tóth István** polgármester terjesztette a testület elé. „Az éves költségvetésünk 'szüksége' kihat az egész évi gazdálkodásra, hiszen a fejlesztések, a beruházások nem tudnak olyan rugalmasan működni mint a korábbi években.” Az önkormányzat nem rendelkezik szabad pénzeszközzel, nincs lekötött betét sem. Az I. félév gazdálkodása a terveknek megfelelően alakult: Kiadások: 475.138,- eFt, a tervezett 68,24 %-a. Bevétel: 466.719,- eFt, a tervezett 67,03 %-a. /Nagy/ **Tóth István**, a Pénzügyi Bizottság elnöke elmondta, hogy az előterjesztést augusztus 21-én megtárgyalta a Bizottság, sok észrevétel hangzott el, melyek átvételre kerültek. Az elnök a testület elé került kiegészített anyagot elfogadásra ajánlotta. **Sára András** a nagyobb munkákkal kapcsolatban tett fel kérdéseket. Javasolta, hogy a következő

ülésre a testület kapjon részletes tájékoztatást az I. mft-*os és az ennél nagyobb összegű számlákról.* **Tóth Zs. István** a hitelhelyzettel és az elmaradt adók behajtásával kapcsolatban érdeklődött: hangsúlyozva a következetes, reális tervezés fontosságát. **Tóth István** elmondta, hogy „minden hónapban átmeneti hitelt szükséges felvenni. Ennek oka pl. az, hogy van olyan 'úton lévő' pénz, melyet meg kell előlegezni, át kell hidalni. Be kell fizetni az ÁFÉ-t és vissza lehet igényelni”. A polgármester szavazást kért a képviselői javaslatról: a testület 11 igen és 4 nem szavazattal igényelte a következő ülésre a részletes tájékoztatást a számlákról. A pénzügyi rendelet módosítását egyhangúlag elfogadta a Képviselő-testület, az önkormányzat bevételi és kiadási fő összegét 50.245,- eFt-al 696.217 eFt összegre emelte fel.

A gyermekvédelem helyi szabályairól szóló rendelet-tervezetet **Czeczné dr. Szirmai Gabriella** jegyző ismertette. A rendelet célja, hogy a gyermekvédelmi törvény által megállapított, a gyermekek védelmi szolgáló ellátási formák alkalmazásához a helyi sajátosságokat figyelembe véve a feltételrendszert és az eljárásokat szabályozza. A rendelet szeptember 1-én lép hatályba; rendelkezéseit – amennyiben az a kérelmező számára hátrányos helyzetet nem teremt – a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. A rendeletet a testület egyhangúlag elfogadta.

A következő napirend az Idősek Otthona az étkeztetés, a házi segítségnyújtás intézményi térítés díjáról, valamint a gyermekek napközbeni ellátása keretében biztosított étkeztetés nyersanyagköltségéről szóló – az intézményvezetők javaslatai alapján készült – rendelet megvitatása volt. Az étkeztetés intézményi térítési díja és a gyermekek napközbeni ellátásának nyersanyag normája 10%-kal emelkedik. **Óvodák esetében: 145,- Ft/nap/fő** (Ebből a tízórai: 29,- Ft/nap/fő; az ebéd: 94,- Ft/nap/fő; az uzsonna: 22,- Ft/nap/fő). **Iskola esetében: 198,- Ft/nap/fő** (Ebből a tízórai: 39,- Ft/nap/fő; az ebéd: 127,- Ft/nap/fő; az uzsonna: 30,- Ft/nap/fő). Az Általános Iskola konyhájáról biztosított étkeztetés intézményi térítési díja: 231,- Ft ebédadagonként. Az Idősek Otthona intézményi térítési díja 23.000,- Ft/hó. Az Idősek Otthonából biztosított étkeztetés intézményi térítési díja: 259,- Ft ebédadagonként. Az új intézményi díjakat szeptember 1-től lehet alkalmazni. A rendeletet a testület elfogadta.

A helyi önkormányzatok létszámcsikéntési döntéseivel kapcsolatos egyszeri költségvetési hozzájárulás igénylésére vonatkozó tervezet **Czeczné dr. Szirmai Gabriella** jegyző terjesztette a testület elé. A március 31-én és a június 15-én hozott határozatát a testület **kiegészítette** azzal, hogy a MESZ létszámcikéntését, illetve megszüntetését követően az önkormányzat költségvetési szerveinél a meg-lévő üres álláshelyeken, „az előreláthatóan megüresedő álláshelyeken vagy a tervezett új álláshelyeket, ill. szervezeti változás, feladatátadás következtében az önkormányzat fenntartó körén kívüli munkáltatónál az érintett munkavállalók munkaviszonyban töltött idejük folyamatosságának meg-szakítása nélküli foglalkoztatására nincs lehetőség.”

A külterületi ingatlanok rendezésével kapcsolatos bizottsági javaslat került ismertetésre. A melgyvíz környékén

a több mint 200 ha terület csak részben önkormányzati illetve Szövetkezeti tulajdon, többsége rendezetlen magántulajdon. A Településfejlesztési Bizottság **egyetért** a rendezetlen területeken a birtokösszevonási célú önkéntes földcsere megszervezésével és felkéri a Polgármesteri Hivatalt a megfelelő megoldás kidolgozására.

Döntött a testület az aljegyzői pályázat kiírásáról, a Geotermális Egyesület támogatásáról, valamint a könyvvizsgálói cég megbízási szerződésének felmondásáról és határozott telektulajdonokba.

Utcanev változásokról is döntés született. A Köztársasági utca Általános iskola bekötő szakaszát az iskola névadójáról, Hevesy Györgyről nevezte el a Képviselő-testület **Hevesy György utcának**. A *Kisrinyes utcai* lakosok kérelmére utcájuk nevét **Táncsics Mihály közre** változtatta a Képviselő-testület.

Kálna Tibor, a Kulturális Bizottság elnöke tájékoztatójában méltatta a millenniumi rendezvények kapcsán az iskola konyhai dolgozóinak munkáját és kérte munkájuk mielőbbi anyagi ellentételezését is. Majd emlékeztetett arra, hogy *„szükséges lenne a község önkormányzati intéz-*

ményvezetőinek pótlékait egységes elvek alapján: feladat-arányosan rendezni”. Ehhez kérte a jegyzőasszony és a Pénzügyi Bizottság vezetőjének segítségét is. Végül elmondta, hogy a Vigyázó Kör szeretné befizetni a Jumiálsról elhalasztott, a Szent István napi műsorban megszervezett tombola megmaradt összegét, s a befizetés módját kérte meghatározni.

A testületi ülésen két, igen kedves *„rendkívüli esemény”* is volt. Négy óra előtt érkezett meg a csikszentimrei küldöttség **Balló István** polgármester úr vezetésével és *kettő keresztet* hoztak. Az egyik az új temetőben, a másik a Vácszentlászlói út és Kónya-tó melletti területen kerül felállításra. A testületi ülés végén **Fekete László** ny. zenetanárt köszönthették a képviselők abból az alkalomból, hogy a Pest Megyei Közgyűlése *Lajta László-díjban* részesítette *„a magyar zenei kultúráért a Turai Zenei Iskolában végzett igényes hangszeres oktatási és a megye körmozgalmának fejlesztéséért kifejtett munkája, életművének elismeréseként”*.

2000. augusztus 31.

K.J.

HÍR-ES OLDALAK

AKTUALITÁSOK, KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

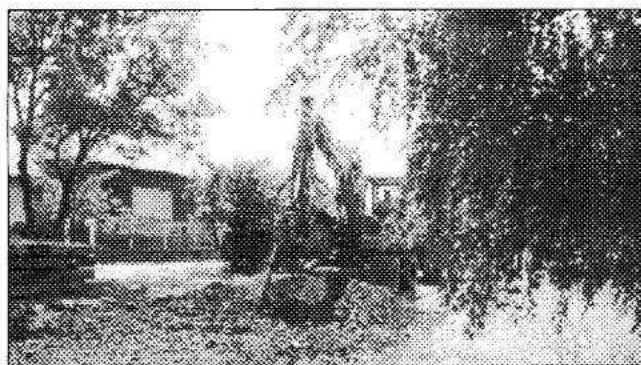
Kis lépés embernek, nagy lépés a községnek

PERONFELÚJÍTÁS

A fenti, kissé elferdített Neil Armstrong mondat tulajdonképpen nem is pontos, ha a turai állomáson évek, évtizedek óta tartó állapotokat szeretném jellemezni. Hisz nem is volt olyan kicsi az a lépés, mellyel mi, vonattal közlekedők megcélozhattuk szállító járművünket. Indultunk bár munkába, iskolába, rokonhoz, ismerőshöz, sokszor tapasztalhattuk a vágányok mellett-között húzódó peron méreteinek aránytalanságát. Sokaknak persze nem volt probléma egyetlen ugrással felpenderülni a szerelvényre, de hát "nem csak a húszéveseké a világ", ha már az idzeteknél tartok. Balesetveszély, kék-zöld foltok a testen, feketék a ruhán, egy megreccsent varrás, néha bámulatos piruettek, na meg a szitokáradat - a gondtalan utazás kellékei. A környező települések ezirányú fejlesztéseit figyelve egyre inkább felvetődött a kérdés: itt miért nem? A gyerekek, idősek, betegek kálváriáját látva (és az összegyűlt aláíráások nyomásának engedve) a MÁV végre megkegyelmezett. 1867 óta a vonatok ugyan még a legveszélyesebb nyári délutánon is késnek, de felszállni rájuk ezentúl rutinmunka lesz.

A felújítást a **Szelvény-Bau Kft.** végzi. Vezetője, **Trexler Zoltán** szerint a szeptember 3-án elkezdett munkálatok kevesebb, mint egy hónap alatt befejeződnek.

- Szeretnénk Turán a lakosság meglegedésére minőségi munkát végezni, az emberek kényelmét szolgálni - mondja az építkezés ügyvivője.

A Kaszinó téren felújították a II. Világháború áldozatainak emlékművéhez és az itteni iskolához vezető közutat. A felvétel a gépek munkáját mutatjuk be. Foto: TAKÁCS PÁL

- Ki volt a megbízó, és hogyan történt a felkérés a kft. felé?

- A Magyar Államvasutak budapesti központja bízott meg a munkálatok elvégzésével.

- A helyi Polgármesteri Hivatal hogyan járult hozzá a lebonyolításhoz?

- Úgy tudom, hogy a polgármester úr évek óta szorgalmazza a MÁV felé magasperon építését. Az ő kapcsolatai révén és közbenjárására most jött el az ideje a munka megkezdésének.

- Mennyibe kerül a felújítás, és ki finanszírozza?

- A költség várhatóan 8.4 millió forint lesz, ezt a MÁV Beruházási Felügyelősége hacsátja rendelkezésünkre.

- A nehezebben mozgó utasok bizonyára örömmel tapasztalják majd a végeredményt. Köszönjük!

(t.l.)

INDUL A TANÉV

Helyreigazítás a tankönyvtámogatással kapcsolatban

Turai Hírlap Szerkesztőségének!

"Indul a tanév" címmel a Turai Hírlap 2000. szeptemberi számának 6. oldaláról "gago" tollából megjelent cikk helyreigazítását a lakosság korrekt tájékoztatása érdekében az alábbiak szerint javaslom az újság következő számában megjelentetni.

Tura Nagyközség Önkormányzata az elmúlt két év gyakorlatának megfelelően az alábbiak szerint támogatta a beiskolázást.

A Képviselő-testület a júliusi ülésén a Pénzügyi Bizottság jóváhagyásával 398.000 Ft-ot különített el a költségvetésből a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás terhére, tankönyvtámogatás céljára. Intézkedett, hogy az összeg az állami támogatással együtt átutalásra kerüljön az Általános Iskola számlájára. Az elosztást - elszámolási kötelezettség mellett - a szociális rászorultságot figyelembe véve, az osztályfőnökre bízta.

A támogatás összege valamivel kevesebb volt, mint az elmúlt évi, de az önkormányzat pénzügyi helyzete erre adott lehetőséget.

Ebben az évben először - a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény módosításából eredően - a tanulói vagy hallgatói jogviszonyban álló, rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesülő gyermekek szeptember hónapban a rendszeres támogatás kifizetésével egyidejűleg ugyanolyan összegű (3.320 Ft/gyermek), egyszeri támogatásra váltak jogosulttá.

Összefoglalva elmondható, hogy tanévkezdéskor a rászoruló családok gyermekei háromféle támogatásban is részesülhettek:

1./ Normatív állami támogatás (2.251 Ft/fő)
2./ Önkormányzat által Általános Iskolának biztosított összeg (398.000 Ft), évfolyamonként, azon belül osztályonként lebontva:

1.-2. évfolyam osztályonként	10.000 Ft
3.-8. évfolyam osztályonként	12.000 Ft
EÉF. tagozat osztályonként	10.000 Ft.

3./ Rendszeres gyermekvédelmi támogatással egyidejűleg kifizetett egyszeri juttatás (3.320 Ft/fő).

Más településen tanuló általános iskolások, a középiskolások és a felsőfokú tanintézetek hallgatói - rászorultságuk esetén - kérelemre részesülhettek segélyben.

A szülők a tankönyvtámogatás helyi rendszerét ismerik, és tanévkezdés előtt főleg kedvezményes étkeztetés iránti kérelmük benyújtása céljából keresik fel a polgármesteri hivatalt.

melyből megállapítható, hogy az elosztást - a Képviselő-testület határozatának megfelelően - a szociális rászorultságot figyelembe véve történik.

Néhány gondolat a rendszeres gyermekvédelmi támogatásról. A rendszeres nevelési segély (RNS) 1997. október 31. napjával megszűnt.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény hatályba lépésétől - 1997. november 1. napjától - az önkormányzat rendszeres gyermekvédelmi támogatást folyósít. A támogatás célja, hogy elősegítse a gyermek családi környezetben történő ellátását, nevelését, és megelőzze a gyermek kiemelését a családból.

Az önkormányzat a gyermeket rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesíti, ha családjában az egy főre jutó havi nettó jövedelem összege nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét (16.600 Ft-ot), és a családban történő nevelkedés nem áll a gyermek érdekében ellentétben.

A Képviselő-testület a 2000. augusztusi ülésén megalkotta a gyermekvédelem helyi szabályairól szóló 14/2000. (VIII.29.) önk. sz. rendeletét, mely a támogatásra való jogosultság elbírálása során lehetőséget enged a család vagyoni helyzetének vizsgálatára akkor, ha hivatalos tudomás vagy a környezettanulmány megállapításai alapján a gyermeket gondozó család életkörülményei nem felelnek meg a jövedelem-nyilatkozatban foglaltaknak.

A rendszeres gyermekvédelmi támogatás (RGYVT) havi összege gyermekenként azonos az öregségi nyugdíj legkisebb összegének 20 %-ával, nevezetesen 3.320 Ft/hó/fő. Településünkön 369 család 763 gyermeke részesül ebben a támogatásban, melynek költségét 70%-ban az állam, 30%-ban pedig az önkormányzat viseli.

A szeptemberi rendkívüli külön ellátásban fenti gyermek-számból 466 fő részesült.

Tura, 2000. szeptember 20.

Homolyáné Kiss Margit
ig. csop. vezető

A Turai Hírlap szerkesztősége, illetve a cikk szerzője elnézést kér Homolyáné Kiss Margittól és az olvasóktól a pontatlan tájékoztatás miatt.

Látogatás II. János Pál pápánál

TÓTH ISTVÁN VATIKÁNI ÚTJA

Kivételes megüdvöztetés érte Tura polgármesterét - és általa a község lakosait - szeptember 22-24. között, amikor **Mádl Ferenc** köztársasági elnök úr meghívására látogatást tett a Vatikánban, és vendég lehetett a római magyar millenniumi ünnepi rendezvényeken.

Tóth István a több mint 60 tagú kormánydelegáció egyetlen polgármestereként vett részt a három napos eseményen.

Az úton - **Orbán Viktor** miniszterelnök és **Mádl Ferenc** köztársasági elnök úr vezetésével - magas rangú állami és egyházi vezetőkön kívül művészek, sportolók is a meghívottak között szerepeltek. Szeptember 22-én, pénteken indult a delegáció különgépe a római Ciampino-i katonai repülőtérre, ahol a vatikáni misszió, a római magyar nagykövetség, a Szentsek és az olasz külügyminisztérium elöljárói fogadták őket.

A program aznapi része volt a pápai audiencia, és a Római Magyar Akadémia "Ecce homo"-kiállítása, ahol a XIX. és XX. századi Krisztus-ábrázolási képekből rendeztek tárlatot. Szombaton került sor a millenniumi koncertre a Vatikáni Palotában, ahol a Danubia Ifjúsági Zenekar játszotta **Liszt Ferenc** Missa Solennis c. művét. Vasárnap a Szent Péter téren pápai szentmisén vehettek részt a meghívottak, ahol közreműködött a Danubia Ének- és Zenekar.

Tura nagyközség nevében is köszönjük a minket ért megbecsülést!

(t.l.)

Tura Nagyközség Polgármestere, a Képviselő-testület
Kulturális- Oktatási- és Sportbizottságának javaslatára pályázatot hirdet a

TURAI HÍRLAP

(havi 1 alkalommal megjelenő közéleti és kulturális önkormányzati folyóirat)

FELELŐS SZERKESZTŐI munkakörének

mellékállásban történő betöltésére.

A jelentkezés feltétele:

- felsőfokú - lehetőség szerint szakirányú - végzettség,
- kézzel írott szakmai önéletrajz.

Fizetés (tiszteltdíj) megegyezés szerint.

A pályázat benyújtásának határideje: 2000. december 1.

Cím: Tura Nagyközség Polgármestere és Kulturális- Oktatási- és Sportbizottsága
2194. Tura, Petőfi tér 1.

AZ IDŐSKORÚAK KÖSZÖNTÉSE

Immár hagyomány községünkben, hogy október 1-jén, az **Idősek Világnapján** kulturális műsorral lepjük meg az ünnepeket. A műv. ház csoportjai idén is örömet okoztak műsorszámakkal. Legalább ugyanolyan tapssal jutalmazta a közönség a budapesti vendégművészeket is, akik népszerű opera- és operett-részleteket, dalokat, nótákat, sőt ragtime zenét adtak elő vezetőjük, **Sass József** (Sass Szilvia művésznő édesapja) zongorakíséretével.

A műsoros délután részletes programja:

Nyugdíjasklub Népdalköre
(vezető: **Kuti Mihályné**)

Gálga menti dalok

Csatóné Kerek Erzsébet
(Időskorúak Otthona vezetője)

gondolatai: "A fire megvénülünk"

Turai Komédiások

(**Diligens Melinda** verses
összeállítása)

"En mostan őszi dalt írok"

Turai Hangszeres Népzene

Tagozat (oktató: **Unger Balázs**,
Rónai Zoltán)

dunántúli és székegyföldi népzene

Turai Énekmondók (vezető: **Maczkó Mária**)

Sima Zoltán (oktató: **Dolányi Anna**) *Dunántúli botos tánc*

Sass József kanagy és **Sassné Várady Sarolta** zongora tanár
növendékei a bp.-i XXI. ker.-i Előkészítő Művészeti Iskolából

Ebben az évben **Csatóné Kerek Erzsébet** mondott ünnepi köszöntőt. Részletek a beszédből:

"Köszöntöm valamennyiüket!

Mire megvénülünk! Kinek jut eszébe 25-30 évesen ez a két szó? Bizonyíthatom a saját példámon, hogy keveseknek(...)

Mikor 25 évesen az Idősek Otthonában kezdtem dolgozni, nehezen értettem meg én, a mindig nevetve, dalolva járó fiatal, miért van az, hogy az idős ember a beszélgetés során ügyesen tereli a szót a panasz és a kesergés felé. Rá kellett jönni, hogy a vele beszélgető fiatalnak még ügyesebbnek kell lenni(...)

Egy védő tenyérben, közben bottal bandukoló idős pár van az emlémben. A kéz fiatal, erős, biztosan véd. A fiataloknak vagy fiatalabbaknak nyújtani kell ezt a védő kezet, mert valamikor bárki rászorulhat(...)

Az öregség nem betegség, hanem állapot. Nagyon fontos, hogy biztonságos, derűs állapot legyen(...)

Kevesen tudják, hogy valójában milyen egy idősök otthonában az élet. Bizonyíthatom, nem egyhangú, elég tarka, színesen tarka. A bekerülés előtti napok a szorongásé: Ki vár rám? Nekünk az a feladatunk - sok minden más mellett -, hogy ezt a szorongást, félelmet oldjuk. Olyan légkört teremteni, hogy ne érezzék a kiszolgáltatottságot, mert nem is lehetnek azok(...)

A sok elvetett, elültetett, gondozott virág az udvarban az ő kezük nyomát dicséri(...)

Akik itt ülnek 80 évesen vagy azon felül, ugye már nem járnak farsangi, szüreti bálba? És a majálist is feledték? Mi itt nem felejtkezünk el erről sem, a névnapokról sem. Hangulatos, vidám együttlétek ezek, nevetéssel, zenével, mókával(...)

Évente néhány napra elmegyünk országunk messzebb eső tájaira, gyógyfürdőbe, múzeumot, templomot látni(...)

Higgyék el, nem rosszabb, mint egyedül, magányosan élni, csak más(...)

Köszönet a helyi önkormányzatnak, hogy ezt az otthont nagyon előrelátóan 1992-ben felvállalta(...)

Köszönet a segítő embereknek, akik pár száz forintjukat adják, hogy segíthessenek(...)

Köszönet az egyházközségnek a lelki ápolásért, és az otthonban tartott misékért, mert a kenyér mellé nagyon fontos segítség(...)

Köszönet azért, amiért most ide eljöttek: egy kicsit megállva az idősekre figyelni(...)

És végül egy gondolat a fiatalokhoz: mire megvénülünk, ugyanúgy kell mellénk a segítség, mint amikor megszülettünk és gyerekek voltunk, hogy derűs, nyugodt, biztonságos öregségünk lehessen(...)

De nem szabad elfelejteni, hogy Idősek világnapja csak egyszer van egy évben, a fontosabb a hétköznapi, akkor kell többet adni. Szeretethől, megbecsülésből, gondoskodásból..."

A csaknem kétórás műsor végén többen megszólaltak: "Kár, hogy vége. Még órákig tudtam volna nézni, hallgatói ezt a gyönyörű műsört!" A vacsorának is jócskán beillő úszonka is izlett az időseknek, hisz a terített asztal mellett mód nyílt egy kis beszélgetésre is. Aki látta őket - itt-ott botladozva, de kipirult arccal - az óvisok kis ajándékát szorongatva távozni, meghatódhatott, elgondolkodhatott... Az ünnepi együttlet adakozásra is lehetőséget adott. 27.500 Ft. gyűlt össze, ami az Idősekért Turán Közalapítvány számlájára került. KÖSZÖNET ÉRTE!

Erdélyi Ágnes - Fotó: Seres Csilla

Az Idősekért Turán Közalapítvány támogatást nyújt az Idősek Otthonának

Az Idősek Otthonának vezetője, **Csatóné Kerek Erzsébet** levélben fordult az alapítványhoz, melyben anyagi segítséget kér az otthon tárgyainak, berendezéseinek cseréjéhez, a körülmények jobbá tételéhez. Az alapítvány új kuratóriuma: **Bolbás Józsefné, Ötvös Lászlóné, Kardoss Imre, Gyenes László és Erdélyi Ágnes** szeptember 8-i ülésén - melyen részt vett **Tóth István** polgármester is - megvitatta a kérdést, és úgy határozott, hogy 1.5 millió forintot adományoz az intézménynek. Az alapítvány jelenlegi vagyonának (2.4 millió Ft) több mint felét ajánlja fel az idősek javára, és jó szívvel teszi. Az öreg, nem erre a célra tervezett épületben 72 ember él, nem mindig optimális körülmények között. A bútorok cseréje - reméljük - örömet okoz majd a lakóknak és az őket körülvevő áldozatkész gondozóknak.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani az adományozóknak, akik mindezt lehetővé tették. Segítségük sokat ér lelki vonatkozásban is. Igaz, a személyi jövedelemadó felajánlható 1 %-ából idén mindössze 74.000 Ft került az alapítványhoz, de a DIGITEL 2002 RT. által adományozott 124.000 Ft-tal már szebben hangzik az összeg. Köszönjük!

És köszönjük azoknak a beteg embereknek a forintjait, akik a gyógyszertárban elhelyezett gyűjtőgömbbe helyezték el kisebb adományaikat. A közelmúltban bontottuk fel első ízben a gömböt, és 26.000 Ft-ot találtunk benne! Az összeget befizettük az alapítvány számlájára. Köszönjük!

Október elseje, az Idősek Világnapja alkalmat ad arra, hogy eltöprengjünk: mi jól bánunk-e a hozzánk tartozó öregekkel...?

És vajon mi számíthatunk-e majd gyermekeinkre, ha eljön saját öregségünk ideje?

Erdélyi Ágnes

CHIKAN ERNŐ

(Tiszabő, 1902. október 27. - Tura Időskoriak Otthona, 2000. október 4.)

tanító úr 98 évesen a halhatatlanok sorába költözött

A halál mindig megrendítő, különösen, ha tanítónkat, munkatársunkat, atyai jóbarátunkat veszítjük el. Temetése óta az a dal zsong bennem, amit 1935-ben tanított a Madarak és fák napjára: *Kicsi füleműle dalol: Elrejtőzve ki tudja hol? Nem hallja más, csak én hallom! Szívem elmereng a dalon.* Ezen az ünnepségen a rögtönzött színpad oszlopait is ő ásta be, - és amikor a főpróbára felsorakoztunk, tréfából a kezében levő ásóval vezényelte a madaras-virágos énekeket.

Meghiitt, családias hangulatot tudott teremteni. Tanítás, ének, munka és vidámság: ez jellemezte hosszú pályafutását. Mindennel foglalkozott, amivel társait, a közösséget segíthette. A sok tevékenysége közül néhány: zenész, karvezető, zenekarvezető, kórustag, kántor, színjátész, tanfolyamok előadója és szervezője, matematika-, fizika-, kémia tanár, politechnikus, leventeoktató, lőkiképző, autó- és motorszerelő, gépészlakatos, vízvezeték-szerelő, tűzoltóparancsnok...

Tudatosan úgy tanított, hogy a gyerek számára a felfedezés, az ismeretszerzés örömeit biztosítsa. Egyszerűen, világosan, szemléletesen magyarázott. Minden tanítványára nagy hatással volt, az ő példája nyomán lettem pedagógus. Rácsodálkoztam hegedűjátékára, amivel az énekórákat kísérte, ez ösztönzött arra, hogy tanuljak hegedülni. Énekkart tanított, én is karvezető lettem. Amint csinált, olyan élvezettel tette, hogy hatása alól nem tudtuk kivonni magunkat. Zenekari emlékei nyomán szerveztem meg a kultúrothton népi zenekarát. Lattam, hallottam orgonálni a templomban, minden énekét megtanultam, és amikor elment a háborúba, én orgonáltam helyette '44-'45-ben. Amikor szindarabot rendeztem - én a tanítványa -, rendezői utasításaimat maradéktalanul végrehajtotta a darab szereplőjeként. Ellenvéleményét olyan finoman mondta, hogy ezzel rendezői tekintélyemet ne csorbitsa. Soha nem haragudott, hagyta, segítette tanítványait önállóan cselekedni. Tudott háttérben maradni, ahogyan ez a pedagógia nagykönyvében meg van írva.

Univerzális tudására jellemző, hogy amikor 1948-ban elemi iskolából általános iskola lettünk, ő minden további nélkül matematika-fizika-kémia tanárrá lépett elő; ezen kívül, mint politechnikus megszervezte a mezőgazdasági gyakorlókertet és műhelyt. Minden tevékenységében kimagaslót alkotott, mégis végtelenül szerény tudott maradni. Sok elfoglaltsága mellett sem ideje, sem szándéka nem volt arra, hogy a '45 előtti lakkcipős intelligencia életét élje. Tekintélyére, humánusára jellemző, hogy igazgatója tréfából így szólította meg a tantestületet: *"Hölgyeim, Uraim és Chikan!"*

Amikor ezermesterségét csodáltuk, azt mondta: *"Jegyezzétek meg, nincs ezermester, csak ezerkontár!"* Pedig ő igazi ezermester volt, mint ahogy a "nemzet napszámosához" illet. A szó legnemesebb értelmében volt a nemzet napszámosa, aki nem hajszolta a dicsőséget, aki nem gyűjtött vagyont. Példakép volt ő, embertársait őszintén tisztelő pedagógus-eszménykép, akinek emlékét szeretettel őrzik tanítványai, barátai. *Pászti Péter*

Az aradi vértanúk

HIANYPÓTLÓ TÖRTÉNELEM ÓRA

Ködös emlékek a távoli múltból: általános iskola, hetedik osztály, történelem óra. A tanár az 1848-as szabadságharcról beszél: A Világosi fegyverletételről, az aradi tizenháromról, azokról a kivégzett magyar tábornokokról, akik nem is voltak igazából magyarok, de magyarabbak voltak a magyaroknál, mert a mi szabadságunkért lettek vértanúk... Sehogy sem áll össze a kép. Hol tették le a fegyvert, kik előtt, miért? A helyzet tovább romlik a gimnáziumban: hogy jönnek be a képbe az oroszok? És mi van azokkal a neveikkel? És egyáltalán hogy írjuk őket?

A fent leírt mondatokat a valóság szülte, és szüli rendületlenül. Egyre többen vannak a nemrég felnőtt és a most felnövekvő generációban, akik nem tudnak semmit az 1848-49-es eseményekről, és nem is akarnak foglalkozni a kérdéssel. Nem érdekli őket a múlt, a történelem, az a csodálatos és döbbenetes erő, ami ebben a maroknyi népben felgyülemlett az akkori elnyomás alatt. Nem érdekli őket az, hogy a történelem ismétli magát, és az sem, hogy ugyanez a nép újra fölkel a elnyomói ellen 1956. októberében.

Sokan vagyunk, akik nem tudnánk felsorolni azt a tizenhárom nevet, amit akkor egész Európa ismert, és talán azt sem tudnánk egészen pontosan elmondani, miért is történt az egész. Nem tudnám megmondani, kinek a hibája ez, ha egyáltalán hibáztathatunk ezért bárkit is. A tanáré, akit nem érdek, mit tanul meg a diák az óráján? Netán a gyereké, akit jobban érdek a Star Wars képregény, mint a történelem? A szülőké, akik már maguk sem tudnának sokat mondani 1848-49-ről?

Jóllehet, a magyar történelem egyik legalaposabban feldolgozott időszaka az 1848-49-es szabadságharc, mégis kiderül, hogy vannak még olyan kérdések, amelyekről komoly viták folynak a történészek között is: miért tették le Görgeyék a fegyvert Világosnál? Miért az oroszok, és miért nem az osztrákok előtt? Talán azért, mert árulók voltak. De tényleg azok voltak, vagy csak a két rossz közül a kisebbiket választották? A cár miért adta ki ígérete ellenére a tábornokokat az osztrák császárnak? Miért kellett meghalnia a magyar sereg vezérkarának? Görgey miért kapott kegyelmet? Lehet, hogy ő volt az áruló? Sok kérdés vetődik föl, és talán érdemes lenne mélyebben foglalkozni ezzel a témával is, ám van valami, amiről még kevesebbet tudnak: a kivégzés menetét, az azt megelőző néhány napot, órát alig vagy egyáltalán nem ismerjük. Kevés szó esik arról, hogy ezek a tábornokok éppolyan emberek voltak, mint bárki más, arról, hogyan zajlott le az ítélet végrehajtása.

1849. október 2-án Haynau tájékoztatta Ferenc József császárt arról, hogy az elfogott tábornokok közül kiknek a kivégzését hagyta jóvá. Ugyanekkor Arad felé is elindult egy futár, aki a megerősített ítéleteket vitte Ernst törzshadbírónak, valamint Haynau főhadsegédjének. Susan vezérőrnagynak egy levelet, amely arról intézkedett, hogy az ítéletet Latour halálának évfordulóján, október 6-án mikor és hogyan hajtsák végre: *"A hadsereg-főparancsnok úr önagyméltósága meghízásiából közlöm önnek, hogy a mellékelt ítéletek végrehajtására reggel, idejekorán kerüljön sor, hogy az elítéltek egész nap közszemlére legyenek kitéve a vesztőhelyen, elrettentő például."*

1849. október 5-én reggel hét órakor a tábornokok felsorakozva várták az Ernst által kihirdetett ítéletet, melynek elhangzása után a porkolábok azonnal bilincsbe verték, majd visszavezették őket az addigra siralomházzá alakított cellájukba. Első látogatóik délelőtt tíz órakor azok a minorita szerzetesek voltak, akiket egy hadbíró kért meg az elítéltek "örökös hazába" való felkészítésére. Később mások is engedélyt kaptak a halálraítéltek meglátogatására. Damjanichhoz, Láhnerhez, Lázárhoz és Vécseyhez felesége jött. Schweidelhez fia és Csunkó ömaga, Török Ignáchoz volt segédtszije, Tipula százados, Dessewffyhez Máriássy ezredes. A sors különös fintora, hogy Damjanichnál az ítéletet végrehajtó hóhér is tisztelgő látogatást tett.

1849. október 6-án hajnali két órakor érkeztek meg a papok a tábornokokhoz. A legtöbben ébren várták halálukat. Aulich Horatiust olvasott, Török Vauban várépítésről szóló könyvét. Láhner a haldokló Edgar búcsúáriját játszotta kedvenc fuvalóján Lammermoori Luciájából. Majdnem mindegyik megírta már búcsúlevelét családjához, hitveséhez, barátjához. Voltak, akik a kivégzés előtti percekben is írtak még egy legutolsó levelet, ezeket a papok juttatták el a címzettekhez. Fél hatkor a négy agyonlövésre ítélt, Schweidel József és Dessewffy Arisztid tábornokokat, Kiss Ernő altábornagyot és Lázár Vilmos ezredet a minorita szerzetesek karonfogva kísérték a kivégzés helyszínére, ahol rövid imával bocsátották őket a tizenkét, rájuk puskát szegező katona elé. Fejenként három lövést számítottak: az előírásszerint egy a fejre, kettő a szívre. Miután a lövések eldördültek, négyből hárman arccal buktak előre, csak Kiss Ernő maradt térdén, neki a vállát találta el egy golyó. A három katona egészen közelről lőtt rá. Hat órakor került sor a kilenc akasztófára ítéltre. Mindnyájan hallották társaik kivégzését. A sort Poeltenberg tábornok nyitotta meg, mivel a hadbíróság előtt ő találtatott a legkevésbé vétkesnek, utána Török Ignác és Láhner György tábornokok következtek, akik nem hadvezérként, hanem szakemberként vettek részt a Szabadságharcban, majd őket követték a hadtestparancsnokok: Knezić Károly, Nagysándor József, Leiningen-Westerburg Károly, Aulich Lajos és Damjanich János tábornokok. Legutolsónak Vécsey Károly tábornok maradt, őt ítélték mind közül a legvétkesebbnek, büntetését azzal súlyosbították, hogy végig kellett néznie társai halálát. A korabeli szemtanúk állítása szerint, neki már nem volt kitől elbúcsúznia, odament hát a már halott Damjanichhoz, és megcsókolta a kezét.

A hóhérnak nem volt könnyű dolga: a bitófák oszlopait mélyre kellett ásni, ki kellett ékelni, mert a talaj nagyon vizes volt, így alig volt meg a szükséges magasságuk. A magas termetű vértanú kivégzése és halála lassú és kínos volt.

Ernst törzshadbíró nem jelent meg az ítélet végrehajtásán, de azért nem tétlenkedett, hanem megírta Haynau-nak 1306/t számú jelentését: *"Folyó hó 1-i, 41. eln. sz. magas parancsának mindenben eleget téve legmélyebb tisztelettel felterjesztem nagyméltóságodnak a végrehajtási záradékkal ellátott haditörvényszéki ítéleteket, azzal a legalázatosabb megjegyzéssel, hogy Kiss, Vécsey, Aulich, Török, Láhner, Schweidel, Poeltenberg, Nagysándor, Knezić, Leiningen, Dessewffy, Damjanich és Lázár vádlottakon a halálbüntetést ma hajnalban végrehajtották, és az elítéltek közszemlére való kitétele a törvény előírása szerint a mai nap megtörténik."*

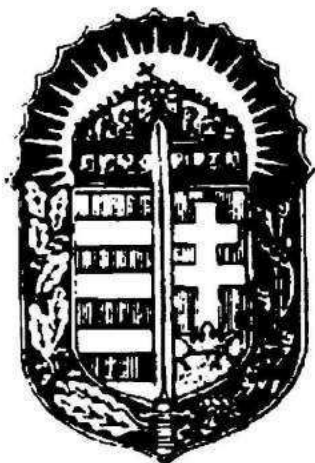
A családtagok megpróbálták valahogy megszerezni a holttesteket, az esetek többségében megvásárolták, hogy tisztességgel legyenek eltemetve. Damjanich, Láhner, Leiningen, Vécsey, Kiss Ernő és Dessewffy kivételével a többi még sokáig nyugodott jeltelen sírjában. Az emlékoszlopot tévedésből rossz helyen állították föl 1871-ben. Csak 1913-ban találták meg, és exhumálták Schweidel és Lázár földi maradványait. Húsz évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy a vár sáncárkában megtalálják a bitón meghaltak csontjait is. A csontokat előbb az aradi temetőben helyezték el. 1956-ban a kultúrpalotába vitték, majd 1974. októberében a tizenegy Aradon és környékén nyugvó vértanú maradványait az (ezúttal már az igazi helyén álló) emlékoszlop mellett épített kriptában helyezték el.

A bosszú tökéletes volt. A Habsburgok nem túrték, hogy megalázzák őket. Vért kívánt az a "sértés", hogy egy tekintélyes, Európa szerte elismert birodalom képtelen rendet teremteni segítség nélkül egyik országában.

A bosszú végrehajtója is alkalmasnak bizonyult: Haynau, a "bresciai hiéna" már korábban bebizonyította, hogy képes a rábízott feladat végrehajtására. Az ő kezében volt egész Magyarország sorsa. Az osztrák kormány azért választotta őt erre a posztra, mert kegyetlen volt, erélyes és könyörtelen. Az osztrákok egyenesen örültek tartották. A "kegyelem" szó egészen mást jelentett az ő szótárában, mint máséban: ő azzal gyakorolt kegyelmet, hogy golyó általi halálra ítélte azt a négyet a tizenhárom tábornok közül, akiket a többieknek kevésbé tartott bűnösnek. Radetzkynek szóló egyik levelében ezt írta: *"... egész Európának példát fogok mutatni, hogyan kell bánni a lázadókkal (...) Én vagyok az az ember, aki rendet fog teremteni. Nyugodt lelkiismerettel lövök agyon százakat is, mert szilárd meggyőződése, hogy ez az egyetlen mód, intő példát szolgáltatni minden jövőbeni forradalomnak."* És meg is tette volna, ha nem kötötte meg a kezét a minisztertanácsban. Am a határozat kézhezvétele után azonnal kiadta a parancsot Ernst törzshadbírónak, hogy gyorsított eljárással, a tanúk kihallgatása nélkül haladéktalanul kezdje meg a tábornokok perét, csak a legfőbb vádpontokban járjon el. Ezzel eldőlt a magyar honvédsereg vezetőinek, és velük együtt Magyarország sorsa is.

A tábornokok legtöbbször az utolsó pillanatig bíztak a kegyelemben. Damjanich és Leiningen nem áltatta magát hiú reménnyel: beletörődtek az eljövendő halálba. Damjanich, felesége vigasztalására, a kivégzést megelőző éjszakán írt imájában, legutolsó gondolataiban is hazájáért foláskodik: *"Oltalmazd meg, Mindenható, az én különben is szerencsétlen hazámat a további veszedelemtől! Hajlítsd az uralkodó szívet kegyességre a hátramaradó bajtársak iránt, és vezérelj akaratát a népek javára! (...) Áldd meg Aradot! Áldd meg a szegény, szerencsétlenségbe süllyedt Magyarországot! Te ismered, ó, Uram, az én szívemet, és egyetlen lépésem sem ismeretlen előtted: azok szerint ítélt fölöttem kegyesen, s engedj a túlvilágon kegyes elfogadást találnom. Ámen."*

Köles Ágota (2000. 09. 25.)

A vitézi jelvény tulajdonképpen a szentkoronás magyar címer, benne középen a vitézi karddal, s körül kék mezőben felül a felkelő nap, bal oldalon tölgyfalevelek, jobb oldalon búzakalászkok.

Egy alkalommal, buszszal Pest felé utazva, személyes beszélgetésből tudtam meg a hírt egy turai lánytól, hogy éppen a közelgő vitézzé avatásával kapcsolatos előkészületekre igyekszik. Felkaptam a fejemet. Most, 2000-ben még vitézzé avatnak valakit?! Ez mindenképp megérne egy újságcikket, de az illetékes szerénységből visszautasította, hogy mindez publikussá váljon. A büszke nagypapa, Tóth Imre (vácszentlászlói lakos) azonban - maga is vitéz lévén - készséggel állt rendelkezésemre, ezzel mintegy meglepetést okozva az unokáknak.

- Imre bácsi, ma már idegenül hangzik a bárói, grófi, hercegi, s így a vitézi cím ill. rang és az ezzel járó megszólítás azoknak, akik beleszülettek, belenőttek a köztársaság államformájába. Van még ma a "vitézség" elismerésének létjogosultsága és jogfolytonossága?

- Először egy kis történelmi ismertetővel kezdem. A Vitézi Rend gondolata az ezeréves történelmi múlt alapjára épült, gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégibb korszakaiba. A vitézi tetteket Magyarország királyai Szent István óta jutalmazták. A középkor a vitézi magatartást és megjelölést a legelső világi tiszttségnek tekintette, s az eszme tovább emelkedett történelmünkben. Igaz, akkor még Lovagrend néven.

Az I. világháború ismét időszerte tette a vitézi magatartás jutalmazását, ezért vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó a VITÉZI REND megalapításával 1920-ban újjáélesztette a hagyományokat. 1921. augusztus 21-én első alkalommal, és ezt követően olyan egyéneket avattak vitézzé, akik a harcstereken példaadó személyes bátorsággal állták meg helyüket. Ők magas kintúntetésben részesültek.

Ekkor és ezért hat turai személyt is vitézzé avattak. Név szerint: Király János, Nagy Tóth András, Sáfrán János, Sára János, Zséli Péter és Sándor József, akik a vitézi cím használata mellé jutalomként úrbéri telket, 5-10 kh szántóföldet is kaptak.

A szovjet megszállást követően a Vitézi Rend működését Magyarországon a kormány betiltatta, de 1953-tól nyugaton illegálisan tovább folytatta tevékenységét. A rendszerváltás után, 1992 óta, előbb, mint a Vitézi Rend Magyarországi Tagozata, majd a Vitézi Szék 1995. július 1-i döntése alapján ismét a Vitézi Rend nevet vette fel.

A Rend alapszabálya értelmében egyenesági leszármazott utód - kérésre - örökölheti az ős vitézi címet. Ezt történt Turán is: Tóth Tihamért és Tóth Tímeát - (Nagy) Tóth István és Tóth Hajnalka gyermekeit - 2000. szeptember 2-án avatta vitézzé, több mint 160 társával Budapesten, ünnepélyes keretek között a "Hazatérés" református templomban vitéz József Árpád királyi herceg, a Vitézi Rend legfőbb előjárója. Igaz, a két fiatal nem a 78 éve avatott turai vitéz Nagy Tóth Andrástól örökölte a címet, hanem úkapjuktól, az egykor Öregcsertőn lakó vitéz Rimai Sándortól illetve anyai nagyapjuktól, azaz tőlem, Tóth Imre nyugalmazott vácszentlászlói tanártól.

- A leszármazottak miért és hogyan kaphatják meg e címet?

- A Vitézi Rend az utódokban is jutalmazni kívánja az atyák, ősök hős magatartását, a leszármazottak Vitézi Rendbe való felvételével, melynek jogforrása a Szent Korona, és amely 1962 óta tagja a Nemzetközi Lovagrendnek. A Vitézi Rendbe való felvétel követelményeit a Rendi Kódex tartalmazza. Ezek az alábbiak:

- A magyar nemzethez, a nemzeti eszmékhez, a keresztény-keresztényen életszemlélethez való töretlen hűség.
- Nemzetellenes mozgalomnak vagy pártnak sohasem volt tagja.
- A magyarság megvallása és a magyar nyelv tudása.
- Kifogástalan családi és erkölcsi élet.
- Büntetlen előélet.

Ha a felvételét kérelmező megfelel a fenti követelményeknek, akkor az ünnepélyes felavatás következik, mely során köteles letenni a Vitézi esküt. Felolvasom ennek rövid szövegét:

"Én... .. esküszöm a Szent Koronára, hogy a Vitézi Rend célkitűzéseit, a Rendi Kódex előírásait ismerem, a Rend legfőbb előjárója és a vitézi előjárók utasításaihoz hűen, azokat életem végéig minden körülmények között megtartom. Magyarságomat soha meg nem tagadtam, semmiféle nemzetellenes vagy titkos szervezetnek tagja nem voltam és nem vagyok. Isten engem úgy segíljen!"

- Milyen tevékenységet folytat napjainkban a Vitézi Rend, s egyáltalán hány tagot számlál?

- Tagjainak száma több mint 2000 főnyi. A rendtagok részére évente közgyűlést rendeznek, az aktuális kérdésekről való évközi tájékoztatást pedig a Vitézek Lapja révén biztosítják. 2000-ben létrehoztunk egy alapítványt az ifjú vitézek illetve idősebb vitézek gyermekei tanításának támogatására.

- Köszönjük a nem mindennapi információkat Tóth Imre bácsinak. Ugyanakkor gratulálunk a két ifjú vitéznek, s kívánjuk, legyenek méltók mindig elődeikhez, akik hazájukhoz való hűségükkel és nemzeti érzésükkel érdemelték ki kitüntetésüket! Egyben az egyedülálló esemény kapcsán emlékezzünk községünk 1922 után avatott vitéz "katonáira" is abban a reményben, hogy egyszer talán az ő leszármazottaik között is akad valaki, aki átveszi az örökséget és büszkén viseli a vitézi címet.

Seres Tünde

Október 6. és 23. KIE EZ AZ ÜNNEP?

Október hónapban két olyan dátumra is emlékezzünk, melyek történelmünk során fordulópontot, egy-egy új korszak kezdetét jelentették. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc, illetve a több mint egy évszázaddal későbbi események, az 1956-os forradalom leverésének időpontja máig fájó nemzeti gyásznapi napok.

Mindkettő a már-már "legendás" magyar élni akarás, túlélési akarás korszakos végkifejlete, epilógusa. Egy nép, mely története folyamán újra és újra rákényszerült, hogy lázadjon az idegen befolyás, a lelki-szellemi és fizikai terror ellen. Mindannyiszor hiába. Vagy mégsem?

1849. október 6-án - cinikus évfordulóként rendezve - a bécsi forradalom napjára időzítve végezték ki Pesten **Batthyány Lajost**, az első szabadon választott magyar kormány miniszterelnökét, és tizenhárom társát. Ők a forradalom vezető alakjai, tábornokai voltak. Részben nevük is mutatja, hogy szerb, német, horvát nemzetiségű is volt a kivégzettek között. Ők is Magyarországot adták életüket. Hasonlatosan azokhoz a tizezrekhez, akik még hóhérré, várfogságba, deportálásra kerültek vagy emigrációba kényszerültek.

De hasonlóan azokhoz az '56-os résztvevőkhöz is, akik a budapesti vagy vidéki összecsapásokban, vagy a későbbi megtorlások során veszítették életüket. Valamiben azonban meggyeztek ezek a mára - elsősorban a fiatalabb korosztálynak - arcnélküli tömeggé, az emléktábla egy nevévé váló honfű szívű emberek: megértették és érezték a történelmi lehetőséget, és vállalták a kockázatot. Sokuknak az életébe került. De esély mutatkozott a gondolat és tett szabadságának visszaszerzésére, ami akkor válik felismerhetővé és kínzóan elviselhetlenné, amikor nincs. Ha van, észre sem vesszük - mint ma már.

A '48-as események az idő fogaskerekének forgásával messzire kerültek mindennapjaink látóköréből. Szereplői történelmekönyvek elfelejtett lapjain, évenkénti ünnepségek szónoki frázisaiban bukkannak fel valami homályos mese eposzi hőseiként. Érzelmek, értékrendjük egyre inkább felejtődni látszik. "1956 szelleme ma is él" - szokták mondani. A hírforrások közléseiben azonban leginkább elveik és meggyőződésük szerint sértett embereket, saját élményként vagy családi örökségként kapott történetek értékelését és átértelmezését végző emlékezőket látunk, miközben sokan közülük vallják, hogy '56 mindenkié, mégis, viselkedésükből inkább az tűnik ki, hogy mindenkinek van egy '56-ja. Korábbi barátok a rendszerváltozás után különböző pártokba és történelmi emlékbizottságokba tömörülve fenik egymáson késciket, hangoztatják saját - megfellebbezhetetlennek hitt - történelmi igazságukat. Elvesznek a részletekben, miközben az egész már régen szétesett. A jelenkor politikai és morális divatja ilyen, és nem valószínű, hogy hamarosan gyökeres változásnak örülhetünk. Vélt és valós sérelmeiket zászlajukra tűző székértáborok harca ez az ország, talán most jobban, mint bármikor. Ott vagyunk, ahová 10-12 éve álmunkban sem gondoltuk volna, hogy eljutunk - saját szabadságunk rabságában. Hogy mégis kié az ünnep? Ennek ellenére azt mondom, hogy ha legalább ezen a néhány napon csak egy pillanatra megállunk, és eszünkbe jut valami, amit valamikor, valahol láttunk, hallottunk, olvastunk, átéltünk vagy túlélünk - már a miénk. Ma talán ennyi is elég (lenne). (I.I.)

A TURAI BARTÓK BÉLA MŰVELŐDÉSI HÁZ SZÖVŐSZAKKÖRT INDÍT

2 KORCSOPORTBAN.

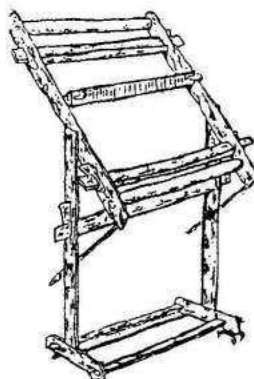
Várjuk mindazok jelentkezését, akik
kedvet és kitartást éreznek
a kézművességhez.
Karkötőtől falvédőig
sok minden készíthető!

ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOKNAK:

Szakmai irányítás megkezdése
2000. NOVEMBER 3-án 14 órakor.
Szakköri napok péntekenként 14-16 óráig
Részvételi díj:
800,- Ft/hó + anyagköltség térítése
Szakmai vezető: DOLÁNYI ANNA

14 ÉVES KOR FELETT:

Szakmai irányítás megkezdése
2000. NOVEMBER 3-án 18 órakor.
Szakköri napok péntekenként 18-20 óráig,
de bármikor lehetőség nyílik
a megkezdett munkák folytatására.
Részvételi díj:
1.000,- Ft/hó + anyagköltség
Szakmai vezető: MOGYORÓ HEDVIG

Elevenítsük fel
együtt a szövés turai
hagyományait, és
ismerkedjünk meg
új lehetőségeivel is!
Szeretettel várjuk az
érdeklődőket!
Információ:
28/466-026 vagy
személyesen
a műv. házban.

IMA

A Szentévnnek a jó Istennel való elmélyülés idejének kell lennie hívő keresztény ember számára. Egy megálló, amikor visszatekintünk. A múlt hibáiból okulva javítunk gondolkodásmódunkon, viselkedésünkön. Az Istennel való kapcsolat az IMÁDSÁG. Beszélgetés az Istennel. Olyan, mint a telefon. Csak sohasem jelez foglaltat. Isten, mint jó Atya mindig figyel gyermekeire. Az Imádság nem arra való, hogy valamit kikényszerítsünk Tőle. Hanem arra, hogy elébe állva kimondjuk Jézussal: „Legyen meg a Te akaratod.” Nem a magunk akaratát akarjuk Istenre tukmálni, hanem azt figyeljük, jelen pillanatban, jelen körülmények között Ő mit vár el tőlünk? A kitartó, hitből fakadó imádság a komoly szándék jele. Annak jelzése az Isten felé, hogy valamit nagyon fontosnak tartunk, és ahhoz kérjük - amennyiben Ő is fontosnak, jónak tartja - adjon segítséget nekünk. Kétegyekben világosítson meg, hogy a helyes utat válasszuk. Akaratunk erőtlenségében támogasson, hogy a megismert jónak eléréséhez legyen erős kitartás bennünk.

OKTÓBER a több imádság ideje a katolikus hívek körében. Esténként összegyűlnek, és Máriával együtt kérik Isten ajándékait maguknak, családjuknak, közösségüknek, hazánknak és a világnak. Minden este más-más szándék gyűjt össze minket, hogy - mint az apostolok Pünkösöd előtt - a Szűzanyával együtt kérjük Isten ajándékát: a Szentlelket.

„Egy a hit, egy a keresztség, egy a közvetítő, Jézus, a mi Megváltónk.” - ezt hangoztatják másvallású testvéreink, amikor kifogásolják Mária-tiszteletünket. Mi is Jézust tartjuk egyetlen közvetítőnek köztünk és az Atya között. De amint Mária a kánai menyegzőn szolt a bajban lévők érdekében Fiához, Jézushoz, - és nem hiába, mert Fia figyelembe vette anyai kérését, - úgy bízunk abban is, amint az Üdvözlégyben imádkozzuk: „Imádkozzál érettünk hűnösökért...”, szól érdekünkben Fiának, Jézusnak.

Kínában Navarrai Pál 1622-ben sok pogányt megtérített. Máglyahalálra ítélték. Kínában és Japánban is a szentolvasónak olyan tiszteletet szerzett, annyira megszerették, hogy a 200 év múlva odaérkező hit hirdetők - még annak ellenére is, hogy Kínában, Japánban katolikus papok nem voltak - találkoztak olyanokkal, akik tudták imádkozni a rózsafüzért.

Sokszor megtörtént a történelem folyamán, hogy Máriával együtt imádkozva, a rózsafüzér imádság sok közös végzése kézzel fogható eredményt hozott. Elég csak a Lepantói győzelemre gondolni. V. Pius Pápa török elleni háborújában 1571. október 7-én Don Juan vezetése alatt a szentolvasó katonái mentették meg a keresztet a félholdtól. A keresztény hajókat olvasók díszítették, a keresztény katonák bátorsága folytán Ali basának 30.000 muzulmánja a 94 leg-szebb hajójával elpusztult, s 20.000 gályára láncolt keresztény kapta vissza szabadságát. (Önvédelem!) A Velencei Köztársaság követje a nemzethez küldött jelentésében ezt a jelentős, nevezetes bizonyosságtételt vette be: „Non virtus, non arma, non duces, sed Maria Rosarii victores nos fecit.”

(Magyarul: „Nem az erőm, nem a fegyverek, nem a vezérek, hanem a szentolvasó Máriája tett bennünket győztessé.”)

Ennek a győzelemnek emlékére V. Pius pápa el is rendelte, hogy a Győzelmes Szűznek szenteljének ünnepet. XIII. Gergely pápa nevezte Szentolvasó vasárnapjának október második vasárnapját, majd X. Pius pápa óta nem vasárnap, hanem a győzelem évfordulóján, október 7-én ünnepli a katolikus világ a Rózsafüzér Királynőjének emléknapját.

Mária országában, Magyarországon sem az ünnep, sem a „Rózsafüzér Királynője” megszólítás nem jelentett újdonságot. Már Esterházy bíboros-érseknek 1776-ban kiadott rendeletében ezeket a szép szavakat olvashatjuk:

„Szűz Máriát, hazánk Pátrónáját és Nagvasszonyát ősi buzgósággal tiszteljük és óhajtjuk, hogy a mi Egyházunkban különleges módon hívassék segítségül. S mivel a szentolvasót vallásunk számára mindig igen üdvösnek tudjuk, elrendeljük, hogy szombatoként, továbbá a nagyobb Mária-ünnepeken egy pap előimádkozásával a Szűzanya védelme annak szavaival kéressék.” (Dr. Walter János: Üdvözlégy Mária, c. könyvéből.)

Október estéin, fél 6-kor „Őseink buzgóságát” folytatva várunk minden katolikus turait, hogy magunkért, családjainkért, magyar hazánkért, a világ békéjéért együtt imádkozzuk a Szentolvasót, hálát adva a Megtestesülés, megváltás és istengyermek ajándékaiért.

XI. Pius pápa mondta: „Amíg a pápa nem imádkozta el a rózsafüzért, nem végezte el napi kötelességeit.” A szeptember 3-án boldoggá avatott XXIII. János pápa ezt mondta a Rózsafüzér imádságról: „Alegvallom, hogy a rózsafüzért mindennap elimádkozzuk. Reménykedünk, hogy az igazság és az igazságosság, a béke és a szeretet győzedelmeskedik. Azért kívánjuk, hogy minden gyermekünk egy szívvel-lélekkel könyörögjön Szűz Máriához, különösen október folyamán.” (Verebélyi: Üdvözlégy Mária c. könyve. 22. old.)

ÉS JÓCSELEKEDET

Az őszi hónapok nemcsak a betakarítás, hanem az abból való jótékonyagságnak, szeretetgyakorlásnak ideje is. Ennek szép régi turai szokása, alkalma a **TERMÉNYGYŰJTÉS**. Több évtizede már, hogy a kispapoknak, a Papnevelő Intézetnek, vagy más rászoruló intézményeknek (Ipolytölgyes, Szerzetesek...) adnak bőkezűen terményeikből a turai jószívű hívek. A templomunk Szent Erzsébet ablakának felirata kötelez minket: „*Íki szereti Istent, szeresse embertestvérét is.*” Hála Istennek, tavaly is közel 200 család mozdult meg, és ebben a formában is gyakorolta a szeretet, a másokon való segítség szép erényét. Reméljük, az idén is megmutatjuk jó szívvel adott terményeinkkel, hogy nemcsak beszélünk a szeretetről! „*Fiaim, ne szeressünk szóval és nyelvel, hanem tettel és igazsággal.*” (1. Ján. 3, 18.)

Október utolsó vasárnapja szintén alkalom a szeretet gyakorlására. **MISSZIÓS VASÁRNAPJÁN ADOMÁNYAINKAT** azok segítésére küldhetjük, akik idegen népek között hirdetik az Úr Jézus tanítását. Hozzájárulunk az ott élők vallási, művelődésbeli, kulturális és egészségügyi körülményeinek javításához azzal, hogy templomok, iskolák, ápolóhelyek építésében segítünk azoknak az áldozatos lelkeknek, akik jólétben éltek, de a Jézust még nem ismerőkért vállalták a szegénység, a megvetés áldozatát.

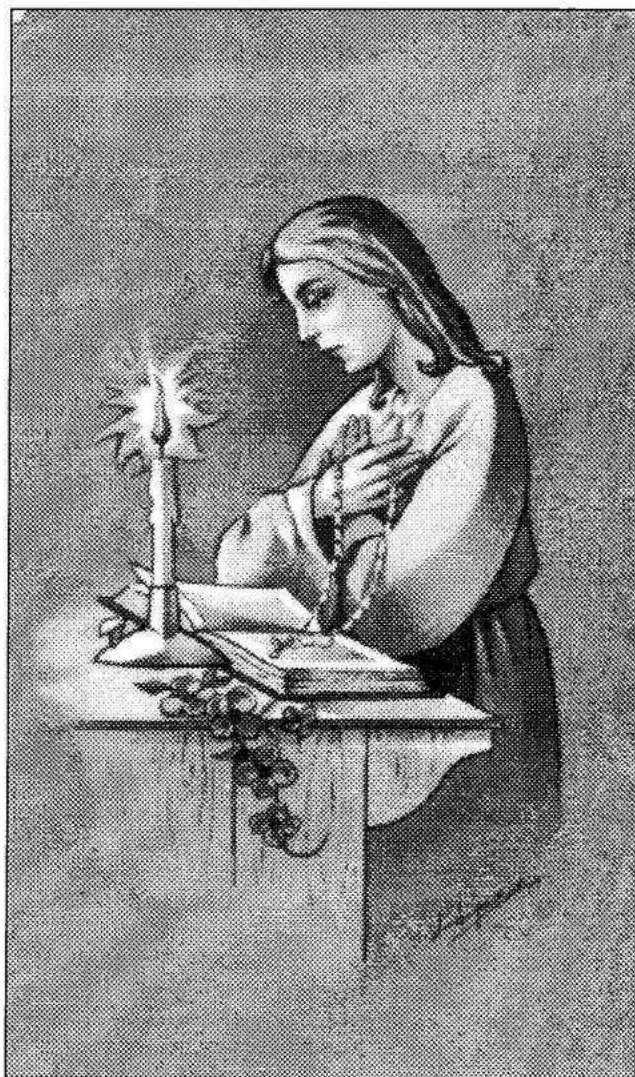
NOVEMBER 19.: ÁRPÁDHÁZI Szent Erzsébet, a Világ Karitás Művének Pártfogója. magyar király leánya volt. Életét a szegényeken, betegekben való segítség tette híressé. Annyira értékelték tetteiben megnyilvánuló szeretetét, hogy halála után rögtön szentként tisztelték: példaképet láttak benne, és követésével az Árpád-ház női tagjai szinte kivétel nélkül nyomába szegődtek. (Szent Kinga, Jolán, Hedvig, Árpádházi Boldog Erzsébet...) Szent Erzsébet napjának igazi ünneplése, ha „*Amit benne dicsérünk, mi is cselekedjük.*” November 19-én, a Karitás céljaira történő gyűjtés jó alkalom, hogy mi is Őt kövessük.

HIRDETÉSEK:

SÍRKÖSZENTELÉS: Október 29-én du. 2-től és november 1-én du. 2-től a közös ajtatosság után áldjuk meg a temetőben azok síremlékeit, akik azt kérik. Szíveskedjenek előbb a sekrestyében bejelenteni igényüket.

JUBILÁNS HÁZASOK HÁLAADÓ SZENTMISÉJE: November második vasárnapján, azaz november 12-én a 10 óras szentmisére várjuk a jubiláló házaspárokat. Elsősorban azokat, akik 25, 50, vagy 60 évvel ezelőtt kötötték házasságot. Szentmisénkbe foglaljuk azokat is, akik özvegyen maradtak, ők is adjanak hálát az együtt töltött éveikért. A meghalt hitvestársakat befoglaljuk a szentmise imáiba. A szentmisén közös Jubiláns áldásban részesülnek a résztvevő ünneplők.

Lukács András
apát - plébános

Zentai fesztivál A KOMÉDIÁSOK SIKERES FELLÉPÉSE JUGOSZLÁVIÁBAN

A dolog tulajdonképpen úgy kezdődött, hogy **Szőgi Csaba** zentai fiatalember, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem hallgatója megismerkedett **Gólya Agival**, a Turai Komédiások "Örökös tagjával".

Persze, Csaba azt sem kerülhette el a köztük kialakult barátság mindennapjaiban, hogy néhányszor kapcsolatba ne kerüljön a komédiásokkal próbák, baráti összejövetelek. A csúcsot az erdélyi turné jelentette, ahol Csaba is részt vett, és együtt járta végig a hargitai álmotut. Aztán befejezve egyetemi tanulmányait Csaba hazakerült Zentára. Ezidő tájt az itteni magyar fiatalság éppen egy nagyszerű fesztiválra készült, ahová meghívták a délvidék magyar fiataljait és az ott működő ifjúsági szervezeteket is. Csaba is szervezője, szereplője lett a három napos eseménysorozatnak. Gondolom nem csak véletlenül jutott eszébe a program összeállításánál, hogy nem volna butaság meghívni egy fellépésre az általa jól ismert komédiásokat. A meghívás megtörtént, a komédiások vezetője úgy döntött, hogy a sok vidámságot sugárzó Charlie néne című darabot viszik a zentai fesztiválra. Elég fáradtságos éjszakai út után érkezett meg a csoport Zentára, ahol a strandfürdő és a sportlétesítmények melletti erdős területen azonnal megkapták a kijelölt táborhelyet. (Talán mondanom sem kell, hogy a turné sáttáborozással egészült ki.) Természetesen a sátrak felépítése nem okozott

gondot a komédiásoknak, e területen már igen gazdag tapasztalatokat szereztek korábbi útjaikon. Így hát a fellépés napjának reggelén már állt a tábor valamennyi sátra. Nem kis feladat várt **Lukács Gáborra**, mert a színpad elkészítése a hatalmas dobogón nem volt egyszerű feladat. Mindezt a tűző napon, hiszen a színjátszók előadása a kora délelőtti órákban zajlott le. Csak dicséret illeti a szereplőket a nem mindennapi körülmények közötti példás helytállást, és azért a felejthetetlen sikerért, ami itt érte a közönség és a szervezők részéről a csoportot. Az étkeztetést a vendéglátók oldották meg, amely - kiegészítve a hazai finomságokkal - kellőképpen hozzájárult a tábor jó hangulatához. A következő napon szabadok voltak a komédiások, így mód nyílt arra, hogy a csoport ellátogasson Szabadkára is, és megismerkedjen a város nevezetességeivel, szépségeivel. Persze a piacokat sem kerültek el, az itteni mozgalmas hangulat is egyik kedves emléke maradt a kirándulásnak. Ezen az estén nagyon kedves meglepetés érte a csoportot, ugyanis az esti műsorban egy 140 tagú erdélyi hangszer-énekes gyermek együttes adott emlékeztető műsort. A csodálatos erdélyi dalok sorában könnyezve hallgatta meg a hatalmas nézősereg az Erdélyi Himnuszot.

Aztán a második éjszaka után elérkezett a búcsú, a táborbontás mindig szomorú pillanata. Talán az enyhítette egy kissé a rosszkedvet, hogy még egy izgalmas program hátra volt: útközben hazafelé a tiszai szabadstrand jelentette az utolsó állomást, ahol elkészült a saját főzésű ebéd is. A legbátrabbak fürödtek a folyóban, néhány ödzkodót pedig társaik segítettek a vízbe, nem mindig fürdésre alkalmas szerelésben.

Diligens Károlyné, a komédiások vezetője úgy összegezte a "kiruccanást", hogy a helytállás egyik nagyon fontos próbája volt ez a turné. A résztvevők azt is megállapították, hogy a fesztivál területén csak magyar szót lehetett hallani, így mindannyian otthon érezhették magukat.

Talán az is érdekes, hogy a jugoszláviai választások előtti napokban nem találkoztak politikai kirohanásokkal, a művészet szépsége és a vidámság kerítette hatalmába az ide zárandokolt fiatalok mintegy kétezres tömegét.

(Geri) - Fotó: Takács Pál

ÜDVÖZLET
ZENTÁRÓL

A TURAI KOMÉDIÁSOK

2000. OKTÓBER 21-én, szombaton 18 órakor
Turán a Bartók Béla Műv. Házban bemutatják

PRESSER GÁBOR
STEVANOVITY DUSAN

PADLÁS

című musicaljét két felvonásban

Díszlet: *Lukács Gábor*

Koreográfia:
Pázmándi Ildikó

Fénytechnika:
Pásztí Vilmos és Szénási István

Hangtechnika:
Nagy Roland
és
Lukács Péter

Rádiós	<i>Kuti Balázs</i>
Mamóka	<i>Hangodi Szilvia, Gólya Ágnes</i>
Témüller	<i>Takács Pál</i>
Süni	<i>Békési Judit, Diligens Judit</i>
Detektív	<i>Szabó Gyula</i>
Üteg	<i>Fülöp Zoltán</i>
Herceg	<i>Kis Gábor, Szénási István</i>
Lámpás	<i>Szente Tamás, Vasas Anita</i>
Meglökő	<i>Fekete Zoltán</i>
Kölyök	<i>Pázmándi Éva</i>
Barrabás	<i>XXX</i>
Révész	<i>Diligens Melinda</i>
Robinson	<i>Szilágyi Katalin, Szabó Katalin</i>
Vivien	<i>Fülöp Annamária, Sallai Rita</i>

Rendező: **DILIGENS KÁROLYNÉ**

Belépődíj: 300 Ft/felnőtt; 100 Ft/gyermek

**A
BARTÓK
BÉLA
MŰV.
HÁZ**

FELNŐTTEKNEK

Hétfő 19 óra, Hevesy György Általános Iskola tornaterme Tura
Szerda 19 óra, Hevesy György Általános Iskola tornaterme Tura
Péntek 18 óra, Bartók Béla Művelődési Ház Tura

GYERMEKEKNEK (5-8 éves korig)

Hétfő 16.30 óra, Bartók Béla Művelődési Ház Tura
Péntek 16.30 óra, Bartók Béla Művelődési Ház Tura

Sok szeretettel várom az érdeklődőket:

PÁZMÁNDI ILDIKÓ

- "A kockázatokról és mellékhatásokról kérdezze meg kezelőorvosát, gyógyszerészét" - hangzik a szlogen. Erzsike! Te sok embernek vagy a gyógyszerésze?

- Úgy érzem, igen. Sokan megtisztelnak bizalmukkal, és én igyekszem a legjobb tudásom szerint tanácsot adni. Egyre nehezebb feladat ez, hiszen az utóbbi

években megsokszorozódott a gyógyszerek száma, s csak állandó tanulással, tájékozódással, továbbképzéseken való részvétellel lehet lépést tartani a ránk zúduló információ-áradattal. A kérdések nagyon sokrétűek: a születéstől a halálig minden élethelyzettel, eseményvel kapcsolatosak. Szerencsére nem csupán a betegséggel kell foglalkoznom; munkám fontos feladatának tartom az egészségügyi felvilágosítást, az egészséges életmódra való nevelést. Az újdonsült anyukák szívesen veszik a csecsemőápolással kapcsolatos javaslataimat, de a kamaszodó gyerekektől a felnőtt, idősödő emberekig mindenkit érdekel pl. a bőre, haja, körme, foga állapota, szépsége is. Nehéz kérdéseket kapok a gyermeket váró kismamáktól - az ő esetükben különösen körültekintően kell eldönteni, hogy milyen gyógyszereket szedhetnek.

- Nem tudom, jól látom-e, de mintha az utóbbi időben többször megengednének magunknak, hogy orvoshoz nem megyünk, csak beugrunk a patikába, hogy vegyünk valamit ilyen vagy olyan bajunkra. Ez komoly felelősséget ró rátok gyógyszerészekre, hisz ebben az esetben még a diagnózist is töletek várja a beteg, nemcsak a gyógyszer és annak adagolását. Mely esetekben utasítod el a kérést azzal, hogy feltétlenül orvoshoz küldöd a "vevőt"?

- A gyógyszerkiadással kapcsolatos jogszabályok nagyon pontosan, egyértelműen meghatározzák azon gyógyszerek körét, melyek orvosi vény nélkül kiadhatók. Tehát csak az egyszerűbb panaszok, kisebb sérülések esetén nem küldöm orvoshoz a beteget, melyek ezekkel a gyógyszerekkel biztonságosan kezelhetők. Feltétlenül orvoshoz küldöm az újszülöttek, csecsemők panaszaival hozzám forduló anyukákat, az ő ellátásuk mindenképpen orvosi felügyeletet igényel. Nagyon veszélyes a kisgyermekkorú hányást, hasmenést is házilag kezelni. A szemészeti problémáknak csak töredéke az, amelyekre gyógyírt kaphat a patikában a beteg - mindenképpen orvosnak kell látnia. Bizonyos tünetek esetén is okvetlenül orvoshoz küldöm a páciens: pl. magas láz, nehézlégzés, gennyes mandulák, vér észlelése a székletben, nehezen gyógyuló sebek, eszméletvesztés stb. Nagyon fontosnak tartom az idült, elhúzódó, állandóan visszatérő panaszokkal jelentkezők rábeszélését, hogy minél előbb keressék fel orvosukat.

- Országos szinten sok vita folyik a gyógyszerár-támogatásról. E viták során a "minisztériumi oldal" arra igyekszik ösztönözni az orvosokat és betegeket, hogy a drága külföldi gyógyszerek helyett alkalmazzanak azonos hatóanyagú hazaiakat, amik lényegesen olcsóbbak. Te hogyan vélekedsz erről?

- Sajnálatosnak tartom, hogy ez a kérdés központi helyet foglal el az egészségügyben. Természetesen az volna az ideális állapot, ha az orvosoknak kizárólag a beteg állapotával és a rendelkezésre álló jobbnál-jobb gyógyszerekkel kellene foglalkozniuk, és minden beteg megkaphatná a számára ideális gyógyszert, amelytől a legrövidebb időn belül várható a legnagyobb állapotjavulás. Szomorú és terhes feladat az orvosoknak és gyógyszerészeknek egyaránt, hogy sokrétű, felcölősségteljes munkájuk közben bonyolult összehasonlító ártáblákat kell tanulmányozniuk. Természetesen látom az egészségügyi kormányzat évek óta tartó heroikus küzdelmét a gyógyszerkiadások visszaszorítása érdekében, ami most tovább folytatódik, és aminek mindannyian szenvedő alanyai vagyunk - ez sajnos az ország rossz gazdasági helyzetének következménye. A magam és kollégáim nevében ígérhetem, hogy orvosoknak és betegeknek egyaránt megadjuk a maximális segítséget, tájékoztatást a legmegfelelőbb gyógyszer kiválasztása érdekében. Szeretném remélni, hogy ez egy átmeneti helyzet, az ország mielőbb átlendül a holtpontra, és néhány év múlva már csak rossz emlék lesz az orvosoknak és nekünk is, hogy nem csupán szakmai szempontok vezérelték a gyógyszerválasztásunkat.

- A turai patika jól ellátottnak látszik, ugyanakkor kicsi az alapterülete. Nincs terv a bővítésre?

- Örülök, hogy jól ellátottnak látod a patikát. Munkatársaimmal együtt elsődleges célunk, hogy mindenki mindent megkapjon, amire szüksége van. Részben a helyszűke, részben a gyógyszerek magas ára miatt nem tudunk mindig mindent készletben tartani, de szerencsére sok szállítóval vagyunk kapcsolatban, akik gyakran szállítanak, ezért pl. a délelőtti 11 óráig megrendelt gyógyszer du. 16-17 óra körül a beteghez kerülhet. A gyógyszereken kívül gyógyászati segédeszközöket, gyógyteákat, gyógytermékeket, gyógyvizeket, kozmetikumokat, babaápolási cikkeket, kötszereket, tápszereket és sok egyéb terméket tartunk. A bővítéssel a legdédeltettebb álmodra kérdeztél rá! Azt szeretném, ha a község lakóinak egy szép, új, modern, tágas patika állna rendelkezésre olyan helyen, ahol biztonságosan lehetne parkolni az épület előtt. A patikát egy szinten szeretném elhelyezni, mert a mostani lépcsőzés nagyon megnehezíti a patikai dolgozók munkáját. A tágas officinában megszűnne a sorban állás, és volna hely az intim beszélgetésre, tanácsadásra is. A jelenlegi épület nem gyógyszerháznak épült eredetileg, ezért sok szükségmegoldást, kényszerhelyzetet kell elviselnünk az épület adottságai miatt. Nem beszélve a rosszul szigetelt, vizes falakról! Remélem, hogy az álom nem marad álom, hanem hamarosan valóság lesz belőle.

- Az éjszakai és hétvégi ügyeletek megszervezése az utóbbi évek egyik legnagyobb intézkedése volt. Nagy a forgalom ilyenkor is?

- Igen, nagy a forgalom, különösen a szombaton 13 óráig való nyitvatartást veszik igénybe a betegek. Éjszaka és hétvégén készenléti szolgálat van, aminek az igénybevételét túlzottnak tartom. Azt szeretném, ha ilyenkor valóban csak a hirtelen megbetegedett emberek jelentkeznének gyógyszerért. A több napja felírt vényeket a nyitvatartási időben kellene kiváltani. Sokan hanyagság, nemtörődomség miatt jönnek zárás után. Csodálkozom azokon a fiatal szülőkön, akik nem szerzik be gyermekeiknek a tápszert időben. Sajnos még sorolhatnám a negatív példákat. Szeretném felhívni a betegek figyelmét, hogy csak SÜRGŐS SZÜKSÉG ESETÉN vegyék igénybe a készenléti szolgálatot, mert kolléganőmmel együtt ketten látjuk el az állandó készenléti szolgálatot, ami igen nagy megterhelést jelent nem csak nekünk, hanem családjaink számára is. Gondoljanak bele: 1 hónapból két hét állandó helyhez kötöttség, munka, figyelem, feszültség a napi 8-10 órai munka után is! Az indokolt esetekben természetesen nagyon szívesen állunk a betegek rendelkezésére.

Talán nem haszontalan tisztázni, mi a különbség az ügyelet és a készenléti szolgálat között. Az ügyelet mindig a gyógyszerértárral azonnal igénybe vehető szolgáltatás, míg a készenléti szolgálatot a lakásán tarthatja a gyógyszerész. A község területét nem hagyhatja el, és félórán belül elérhetőnek kell lennie.

- A beteg ember rosszkedvű, esetleg ingerlékeny. Van-e lehetőségek egy-egy vigasztaló szót mondani a rászorulóknak?

- Igen. Ebben a szakmában nagy empátiás készségre van szükség, hogy ráérezzünk: kinek van szüksége vigasztaló szóra, és ki az, aki nem osztja meg szívesen fájdalmát, problémáját mással. Igyekszem mindig tapintatos lenni, sohasem tolakodó - és ezt kérem kolléganőimtől is. Úgy érzem, hogy a jelenlegi szűkös, nem ideális helyzetben is mindig megtaláljuk a módját egy kis érdeklődő, vigasztaló vagy tájékoztató jellegű beszélgetésnek azokkal a betegekkel, akik ezt igénylik. Sokakkal közvetlen, esetleg baráti a kapcsolatunk, nem vagyunk megközelíthetetlenek. Mindenki bátran, bármikor érdeklődhet, kérdezhet, véleményt mondhat. Nagyon lényegesnek tartom az őszinte beteg - gyógyszerész kapcsolatot. A rosszkedvű, ingerlékeny betegeket is megértjük, őket igyekszünk minél gyorsabban kiszolgálni, remélve, hogy legközelebb jobb egészségi állapotban, hangulatban találkozunk velük.

Egyik nap bementem a gyógyszerértárba, és feltűnt az ott dolgozók derűje, összetartozása. Jó lehet ilyen légkörben dolgozni. Munkátok, hivatásotok szép. Az Emberért dolgoztok, sőt a beteg emberért. Sok türelmet kívánok hozzá.

Erdélyi Ágnes

GALGAMENTI NÉPFŐISKOLA

Nagy Andrea

2193 Galgahévíz, Fő út 106.

Tel.: 06-28-460-276

GALGAMENTI NÉPFŐISKOLA HÍREI

Évnyitó programunk

október 17-én, kedden 19 órakor

Téma: a SZERETET

Meghívott beszélgetés vezetőink:

Róbert és Gyuri atyák a galgahévízi plébániáról, valamint egy kis műsor galgahévízi gyerekektől. Kiállítás Mészárosné Varjú Angyalka kartali népművész szalmából és csuhéból készült munkáiból, mellyel megemlékezünk az ezeréves keresztény államiságunkról.

Nyitva: október 20-ig. Belépődíj nincs.

Hagyományainkhoz híven a finomságokat szívesen fogadjuk!

JÓGA tanfolyam újra indul

Oktatónk Kovács Zsuzsa Drólma mozgásterapeuta

Csütörtökönként délután 6-8-ig

Részvételi díj: 600-700 Ft alkalmanként.

Létszámtól függően alakul a végleges tanfolyam díj.

Az életkor fordulói

címmel előadásorozatot indítunk szülők és leendő szülők részére, melyben érvényesül a transzperszonális pszichológia. Jó közérzetünk legfontosabb forrása a családi meghittség. Minden alkalommal a családi élet egy-egy örömteli, ugyanakkor nehéz helyzetét vizsgáljuk meg, mind a gyermek, mind a szülő szempontjából.

Október vége felé: Krízis vagy megújulás?

(Új szemmel a kamaszkorról)

November 7. kedd 17.30 h: Veszekedjünk-e a gyerek előtt?

(Konfliktusok a szülők között)

előadó: Tornyosi Mária pszichológus

December 18. hétfő 17.30 h: Ismered az anyukádát?

(Meghitt ünnepek a családban)

Tervezett program: Korosztálytól független játékok anya-gyermeke, apa-gyermeke között.

Alaphelyzet: egy gyermek-egy felnőtt, vagy akit párodul választasz, hogy megtanulhasd Te is.

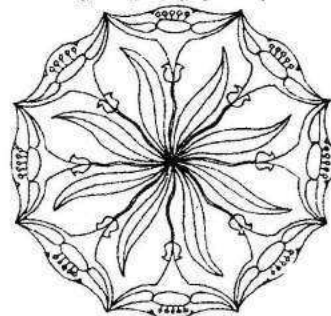
Oktató: Orosz Katalin pszichológus

Belépődíj: 300 Ft alkalmanként

Apropó: Naptár

Sári 2001-re is rajzol kiszínezhető mandala naptárt.

Keressük a kiadáshoz segítséget nyújtó szponzort!

Rólunk írták az újságok

„Kis hazánk” a „nagy sajtóban”

Kissé szomorúan fogok hozzá az októberi sajtószemle elkészítéséhez, ugyanis ez alkalommal is több hónap termését kell összefoglalnom. Újság-cikkek szempontjából talán sohasem volt ilyen szegény nyarunk. Megyei önálló lapunk továbbra sincs, a Pestvidék (Népszabadság) inkább budapesti és reklámújság, ugyanez mondható el a MegyeHáza-Tája című kiadványról is. Olyan jó volna már egyszer tudomást szerezni arról, hogy megyei közgyűlésünk meddig tűri el ezt a szomorú állapotot. Vagy így tartják jónak?

A fent jelzett időszak alatt igazán kiadós újság-cikkek csak egy-két esetben jelentkeztek falunkról, legtöbbször csak lapszélre kerülünk, vagy néhány soros tudósítás foglalkozik életünkkel, tevékenységünkkel.

A **Pestvidék** április 7-i számában olvashattuk (**B.A.G.**) tollából *A Föld napja az Alsó-Galga mentén* című cikket, melynek alcíme: Milliárdos értékű környezetvédelmi beruházások. Arról szerezhetünk tudomást, hogy a Galgamenti Népfőiskola **S. Nagy Andrea** vezetésével arra vállalkozott, hogy áttekintést nyújtson az Alsó-Galga mente természet- és környezetvédelmi állapotváltozásának az elmúlt tíz évre vonatkozó realitásairól. Ebben a hónapban ugyanis Magyarország tizedszer emlékezik meg a Föld napjáról. Az évtized közvetlen környezetvédelmi célú beruházásainak értéke ezen a tájon megközelíti az egymilliárd forintot. A turai lakások 60. a galgahévíziek 70 %-a van pl. már bekötve a közösen megépített csatornahálózatba, és naponta 500-600 köbméternyi szennyvizet tisztítanak a turai telepen. A tisztított vizet - jóval a regionális ivóvízmű Galga-parti kútjain túl - a patakba vezetik. A szennyvíziszapot egy nyúl-szörnizem hulladékaival, valamint szalmás trágyával keverve a közelben komposztálják. A féloldalas cikk szól a továbbiakban a tíz kilométerrel feljebb, 1973-ban Aszódon épült szennyvíztisztító telepről is. Ugyancsak megtudhatjuk az írásból, hogy Valkón az idén készülnek el a szennyvízcsatorna kiépítésének tervei, egyben megkezdik a társulat szervezését. Nem szabad szó nélkül hagyni azt sem, ami különösebb beruházási igény nélkül működik. Ilyen pl. a turai hulladékudvar,

ahol minden vásárlás alkalmával átvételi jegyet írnak, elcélját véve az esetleges szabálysértő módon szerzett portékák eladásának. Nemcsak hasznos, hanem sikeres példája is van a térségben a biogazdálkodásnak. **Gódor Antal**, galgahévízi biogazda évszázados múltú mezőgazdász családból származik, tapasztalataira már egyetemi hallgatók is rendszeresen kíváncsiak. A Népfőiskola a környezetvédelmi beruházások mellett részletesen feltárja a kistáj természetvédelmi értékeit, mint pl. a turai élő homokgyepet, vagy a fokozottan védett Egyhajú virágot, amiből 1993-ban még csak 150, a múlt évben már 1095 egyedet számolt össze a **Jenei Csabáné** pedagógus által vezetett Zöld Szíves Szakkör. Turán, Galgahévízen, Zsámbokon és Vácszentlászlón egyaránt sokszínű az iskolai és óvodai környezetvédelmi nevelés, amit néhány éve a Galgamenti Népfőiskola közös programokkal gazdagít. Végül a cikk ismerteti az április 13-i vácszentlászlói regionális Föld-napi ünnepség programját. Ugyanez a lapszám közli **Balázs Gusztáv** felvételét az alábbi képszóval: *"Négy község regionális hulladéklerakó telepe épült fel Tura határában. A szelektív gyűjtés várhatóan az ősszel kezdődik. Képünkön Benke Sándor, a szolgáltató kft. vezetője és Tóth István turai polgármester a telep makettjével."*

A **Pestvidék** április 15-i számában Paletta című rovatában közli az alábbi ajánlást: Művészek, művek, művészek találkoznak a közönséggel a turai művelődési házban. A program a falu szülőltje. **Pásztor Gábor** grafikusművész kiállításával kezdődik, majd **Hegedűs D. Géza** színművész Nagy László estjén vehet részt a közönség. A **Szabad Föld** május 2-i számában olvashattuk a *Dunaversitás (Mesterműhely a Duna Televízióban)* című cikket, melyet (**pintér**) tett közzé. Itthon és a világban elismert személyiségeket jegyez alapító tagjai sorában a nemrég életre hívott Dunaversitás Egyesület. Köztük van pl. **Mádl Ferenc** (azóta) köztársasági elnök úr, egyetemi tanár, **Nemeskürty István** kormánybiztos, **Tőröcsik Mari** színművész, **Makovecz Imre** építész, **Kozma Imre**, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke és még sok ismert személyiség. Az egyesület elnöke **Sára Sándor**

operatőr-rendező, a Duna TV elnöke. Az egyesület célja: az általuk szervezett mesterműhelybe bevonni a televízió munkatársait továbbképzés céljából. Az előadások és szakmai foglalkozások elő kívánják segíteni a Duna TV alapító okiratában meghatározott célok megvalósítását: a magyar és egyetemes szellemi értékek közvetítését, a tárgyvilágos Magyarország- és magyarságkép kialakítását Európában és határain túl, valamint a népek közötti és a nemzetközi kapcsolatok ápolását és erősítését, a magyar kisebbségek identitásának, anyanyelvének, kultúrájának megőrzését.

Pestvidék, május 26. *Turai ünnepi kalendárium* címmel olvashattuk (**G. J.**) írását, amely szerint a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége, a helyi önkormányzat és a művelődési ház rendezésében május hetedikén Turán számos együttes és előadó lép fel a millenniumi bemutatón. A műsor címe: Húsvéti népszokások. Fellépnek a Turai Énekmondók, a Boldogi Népdalkör, **Maczó Mária** népdalénekes. Budai Ilona nagyheti énekei után a Hévízgyörki Asszonykórus lép színpadra. A világi népszokások bemutatóinak sorában fellép a Folk Trió, a Boldogi Asszonykórus, az Alsóbodoki Éneklő Csoport, a Hévízgyörki Asszonykórus, a Kispesti Citeragyüttes, majd a Turai Ifjúsági Néptáncsoport zárja a műsort.

A **Lungo Drom (Hosszú út)** című romalap a *Ki fogja meg a kezüket* című cikket közli májusi számában. A cikk azzal foglalkozik, hogy sok probléma jelentkezik a kiegészítő tagozaton végzett nyolcadik osztályos, elsősorban cigány tanulók továbbtanulási lehetőségeivel kapcsolatosan. Az írás alcíme: *Már gyermekkorukban munkanélkülivé válnak.*

Confabula a neve a Pécsi Orvostudományi Egyetem hallgatói havilapjának. A májusi számban *Oktopuszi* címmel (**tékovi**) írását közli, amely sok fényképpel tűzdelve arról ad számot, hogy a tavalyi sikerük után ismét nekigyürkőztek az egyetem színjátásói, a "Poliposok", hogy ismét elkápráztassák diaktársaikat. A Tíz kicsi indián után most az Arzén és levendula című vígjátékkal lepték meg a nagyon hálás közönséget. "Néhány zh-író medikusból ismét varázsló lett!" - állapítja

meg a szerző. Mindhárom előadáson Abby néni szerepét a turai, harmadéves **Diligens Judit** alakította, akivel a szerző az alábbi riportot készítette:

- *Mint a társaság igen "profi" tagja, hogyan értékeled az elmúlt időszakot?*

- *Remekül éreztem magam. Bár egy orvosi egyetemnek nem profilja a színjátszás, mégis azt hiszem, hogy minden tekintetben megálltuk a helyünket. Annak különösen örülök, hogy remek társaság kovacsolódott össze, mindez egy közös cél érdekében.*

- *Tavaly a rideg Wargrave bárónőként, idén a kissé holond Abby néniként ismerhetett meg a közönség. Mit jelent számodra egy ilyen alakítás?*

- *Azoknak a szerepeknek örülök a legjobban, amelyek a lehető legtávolabb állnak tőlem. Szerintem az igazi színjátszás az, ha bele tudunk bújni egy olyan ember képébe, akiből semmi sem található meg bennünk.*

A **Pestvidék** június 20-án **Film Turáról** címmel (**B.A.G.**) tollából közöl rövid cikket, amely közli, hogy először a Tura története című monográfiát adta át a falunak **Asztalos István** szerző, nyugalmazott múzeumigazgató. Majd **Varga Marianna** néprajzkutató értékelte Tura élő népművészetét és az ezt bemutató kézimunka-kiállítást. Végül a **Tura.hu** című, a Duna Tv számára forgatott film nyilvános be-mutatójára került sor. A film rendező-operátőre **Kovács László**, az egykor a közsgben dolgozó Kossuth-díjas népművelő fia.

Források. (**A Borszéki Alapítvány közérdekű lapja**). **Turai Komédiások szinköre Borszáken** címmel közöl írást a júniusi számában. Az írás örömmel adja hírül, hogy a tavalyi agyhártyagyulladás miatt lemondott Charlie néne és a Padlás című darabot július 5-én és 6-án pótolják a turai színjátszók. A cikk közli a továbbiakban a komédiások bemutatkozó levelét, melyet **Diligens Károlyné** együttesvezető írt. Kiemelik a bemutatásra kerülő darabok szellemiségét, ami nem más, mint a hit, hinni valamiben, egy jó ügyben, és ezt a lelkesedést közvetíteni az emberek felé.

A **Flash** című képes magazin júniusi számában a hazai smink nagymestereit mutatja be, munkáik fényképen történő megjelenítésével. Három darab remek fotó a turai **Kardoss Edit** sminkmester munkáját örökíti meg a folyóirat olvasóinak örömére.

A **Lungo Drom** júniusi számában a címlapon az én fotóm jelent meg, két turai kislányt ábrázolva. **Takács Pál**

1perces

Takács Pál:

MONO-GRAFFITI

Azt hiszem, mindannyiunk örömére szolgált a Tura története című monográfia megjelenése. Sokan már nagyon régen emlegettük ennek szükségességét, hiszen a szülőfahunkhoz való ragaszkodás egyik nagyon lényeges tényezője lehet az, ha megismerjük településtünk kialakulását és az elmúlt évszázadok helyi történelmét.

Mondom, már nagyon régen vártunk erre a könyvre, bár az ünnepélyes átadáskor polgármester urunk azzal nyugtatott meg bennünket, hogy nem lett volna jó, ha 10 évvel korábban jelenik meg. Ez esetben ugyanis a minden apró részletre kiterjedő egyház-történet helyett az úttörőcsapat történetét olvashattuk volna.

Aztán érdekes módon nagyon sokan úgy nyilatkoztak, hogy bizony szívesen vették volna, ha a fentebb feleslegesnek tartott úttörő-történelem is egységes formátumot kaphatott volna az itt-ott fellelhető, egy-két mondatos megállapítások helyett. Ez annál is fontosabb lett volna, mivel a részletesen tárgyalt gyermek sport-tevékenység és az ének-zene oktatás eredményessége is az úttörő-mozgalom keretein belül zajlott döntő többségében.

Arról már nem is szólok, hogy a fényképekkel is illusztrált Rákóczi Rádió is az 1956-os forradalom után újjászületett úttörő-csapat produktuma, de a 27 éve töretlen sikerekkel büszkélkedő (főleg Turán kívül) Galga Expedíció is az úttörőmozgalom "emlőin" erősödött meg. Nem felesleges arra is utalni, hogy az expedíció munkáját az úttörőmozgalom akkori legfelsőbb vezetői sem nézték éppen jó szemmel.

Aztán kicsit fűresán értékelhető az 1945 utáni események krónikája. Vannak olyan tevékenységek, melyek napjainkig tanulmányozhatóak, vannak viszont olyanok, amelyekről szó sem esik. Gondolok itt pl. a Turai Komédiások utóbbi 7 évben elért eredményeire, melynek során a 7 színre kerülő darab több, mint 100 előadást élt meg, legtöbbször esetben telt házak előtt.

Pászti Péter tanár úr a Turai Hírlap előző számában részletesen elemezte a monográfiát. Állításai megalapozottak, igazak. Csak egy apró dolgot tudnék hozzátenni, ami kapcsolódik kollégám véleményéhez. Nevezetesen, hogy az iskola igazgatóiról (és az iskola és óvoda elvülhetetlen érdemeiket felmutató nevelőiről) többet, esetleg fényképes (nem osztályképes) írásokat vártak volna el főleg azok az egykori diákok, tanítványok, akik még élnek. Most ezek közül szabadjon három megemlíteni.

Pock Aladár szerintem a Galga völgy egyik legelkötelezettebb tanítója, tanára, igazgatója volt, aki szinte minden szabadidejét a gyermeke-nevelésnek szentelte. Vagy tessék csak visszaemlékezni a feledhetetlen **Dusi nénire**, aki a turai gyermekek ezreit indította el a tudás és a tisztesség megszerzésének útján. Az egykori óvodások közül azt hiszem sokan máig nem felejtették el "Télanyót", vagyis **Such nénit**, aki még álmaiban is arra gondolt, milyen módon tudná finomabbá tenni a holnapi ebédet.

Takács Pál

LABDARÚGÁS 2000/2001

FELNÖTT csapatunk következő ellenfele az a KSIKUNLACHÁZA volt, amely a PLSZ elnökségének kedvező döntése miatt szerepelhet a megyei I. osztályban (ők voltak a 99/2000. évi bajnokság egyetlen kieső gárdája). Teljesen új csapattal ifj. Mészöly irányítása alatt léptek pályára. Csapatunk 5:2 arányú győzelmet aratott. Gólszerzőink: Bajkai 2 (1. 11-esből), Stefkó, Kuti, Burai. Szeptember 10-én került sor a Galga-menti örökrangadóra, természetesen a BAG elleni mérkőzésről van szó. A mérkőzés 3. percében Takács Lászlónk és a bagi Simó László pofozkodással akarata dűlőre vinni a meccs sorsát, aminek kettős kiállítás lett a vége, majd a 41. percben Sukaj Zsoltnak 2 sárga lappal kellett öltözőbe vonulnia. Ekkor a Bag vezetett 1:0-ra, mi pedig emberhátrányban játszottunk tovább. Kemény akarással sikerült 1 pontot mentenünk, mert Burai egyenlítő góljával 1:1 arányú döntetlen lett az eredmény.

A következő hétvégén TÖRÖKBÁLINTRA utazott csapatunk. A papirforma turai győzelem lett volna, de... Az 1. félidő 35. percében téves játékvezetői ítélet miatt Bajkai reklamált, ezért a kiállítás sorsára jutott. A "jv." téves ítéletei mellett engedte a játékosaink elleni szabálytalan rugdosást, és a csapat végképp feladta - mi 11-en voltunk, az ellenfél 14 fő volt. Ezt tetőzte a 2 lesgól, így 4:1 arányú vereséggel indult csapatunk haza. Szépítő gólunkat Kovács L. szerezte. Nem játszott a mérkőzésen Takács és Sukaj eltiltás, Burai sérülés miatt.

A DELEGYHÁZA ellen itthon léptek pályára a fiúk. Sukaj eltiltás letelt, Burai felépült, viszont Bajkai a reklamálás miatt 3 hétig pihenhet. Tartalékos felállásunk ellenére 5:0 arányú győzelmet szerezünk. Gólok: Bazsó 3 (1. 11-esből), Stefkó, Bagó.

A következő ellenfél DUNAHARASZTI idegenben. A mérkőzés nem jól kezdődött. A kezdő sípszó utáni 2. percben az ellenfél vezetést szerzett, és még a félidőben is 2:1-re vezetett. Most azonban a csapat nem adta fel. A 2. félidőben lehangolták az ellenfelet és elnémitották az ellendél szurkolóinak dobszólóit. 5:2 arányú győzelmet aratva szereztek értékes 3 pontot. Gólok: Burai 3, Nagy G., Merényi.

10 FORDULÓ UTÁN		
6 győzelem	3 hazai	3 idegenbeli
2 döntetlen	1 hazai	1 idegenbeli
2 vereség	1 hazai	1 idegenbeli
GÓLARÁNY: 34 - 19		

30 pontból 20 szerzett pont, mely jelenleg a 4. helyre elég, 1 ponttal lemaradva a 3. és 4 ponttal a 2. helytől.

Góllövőlistánk	
KUTI LÁSZLÓ	9 gólos
BAJKAJ ANDRÁS, BAZSÓ GÁBOR	6 gólos
BURAI JÁNOS	5 gólos
MERÉNYI TAMÁS, STEFKÓ JÁNOS, KOVÁCS LÁSZLÓ	2 gólos
BAGÓ ATTILA, NAGY GÁBOR	1 gólos

IFJÚSÁGI csapatunk a vártól gyengébben szerepelt, melynek oka az eredmények összetételéből világosan látszik.

10 MÉRKŐZÉSBŐL	
5 győzelem	mind hazai
4 vereség	mind idegenbeli
1 döntetlen	idegenben

Kiskunlacháza-Tura	1:1	Gól: Matos
Tura-Bag	2:0	Gól: Gólya I., Kátai K.
Törökbálint-Tura	3:2	Gól: Szénási D., Matos Eredmény 0 ponttal 0:0 gól-aránnyal törölve törökbálinti jogosulatlan játék miatt.
Tura-Délegyháza	2:1	Gól: Matos, Gólya Kiállítva: Matos
Dunaharaszti-Tura	1:0	

Van - sajnos - aki nem érzi azt, hogy ez csapatmunka és idegenbeli mérkőzésekre nem utazik el megfosztva ezzel játékostársait a sikertől, és van, aki fegyelmezetlensége miatt feleslegesen tiltatja el magát. 2-3 meghatározó játékosról van szó. Ellenük az elnökség, a szponzorok, a játékostársak és szurkolók egyöntetű javaslatára büntetést kell alkalmazni. Az ismert okok miatt bajnokescsélyes ificsaptunk a 6-7. helyen áll 16 ponttal, 24:11 gólaránnyal.

Góllövőlistánk	
GÓLYA ISTVÁN	11 gólos
SZÉNÁSI DEZSŐ, MATOS TAMÁS	4 gólos
DIÓS DÁNIEL	2 gólos
KÁTAI ISTVÁN, KÁTAI KRISZTIÁN, BASA BÁLINT	1 gólos

SERDÜLŐ ELŐKÉSZÍTŐ

Nagypályás	
Kistarcsa-Tura	0:6
Szada-Tura	0:0
Tura-Valkó	7:1

9 pontból 7 pontot szereztek meg, gólarányuk 13:1.

Góllövőlistánk	
BENKÓ DANI, SZABÓ GERGŐ	3 gólos
TÓTH GÁBOR	2 gólos
ÁCS TAMÁS, BATA ATTILA, SZÉNÁSI ÁDÁM, GULYKA BALÁZS, SZABÓ ÁDÁM	1 gólos

Félpályás	
Tura-Kartal	6:0
Veresegyház-Tura	6:1

6 pontból 3 pontot szereztek, 7:6 a gólarányuk.

Góllövőlistánk	
VÉR TAMÁS	4 gólos
GYÖRI MARCI, MOLNÁR DÁVID, SZABÓ ÁDÁM	1 gólos

ÖREGFIÚK: A KSK legsikeresebben szereplő csapata. 9 forduló után dobogós helyen állnak: 8 győzelemmel, 1 döntetlennel.

Tura-Pécel	3:1	Gól: Szilágyi 2, Nagy G.
Mogyoród-Tura	1:3	Nagy G. 2, Farkas
Tura-Veresegyház	5:0	Nagy G. 2, Galambos 2, Szilágyi
Valkó-Tura	3:4	Galambos 2, Szilágyi, Pusztai
Tura-Száda	5:0	Farkas 2, Nagy J., Nagy G., Pusztai
Erdőkertes-Tura	0:6	Szilágyi 3, Nagy G., Galambos, Tóth I.
Tura-Vácszentlászló	6:0	Szilágyi, Nagy G. 2, Pusztai 2, Galambos
Kistarcsa-Tura	1:1	Pusztai
Tura-Kerepes	5:2	Pusztai 3, Galambos, Tóth I.
Gólarányuk: 38 - 8		

Góllövőlistánk	
NAGY GÁBOR	9 gólos
PUSZTAI JÓZSEF, SZILÁGYI JÓZSEF	8 gólos
GALAMBOS LÁSZLÓ	7 gólos
FARKAS LÁSZLÓ	3 gólos
TÓTH ISTVÁN	2 gólos
NAGY JÓZSEF	1 gólos

Horák Mária

LEJÁTSZOTTÁK A CIGÁNYMECCS VISSZAVÁGÓJÁT JÁSZFÉNYSZARUN

Jászfényszaru-Tura	2:4 /1:3/
--------------------	-----------

Jászfényszaru, 09. 18. Vezette: Gyenes. Gól: Horváth Z. (11-esből). Horváth L. (82.) ill. Szénási D. (12.: 76.). Budai A. (36.). Káta K. (42.). Jók: Káta I., Oláh D., Szénási D. Ismét lendületesen kezdett a turai csapat, és már a 12. percben vezetést szereztek Szénási Dezső fejesgóljával. /0:1/ A 25. percben a hazaiak egyenlíteni tudtak egy vitatható 11-essel. /1:1/ A 36. percben Szénási Tibor nagyszerű átadását Budai Attila védhetetlenül a kapu bal oldalába lötte. /1:2/ A 42. percben a hazaiak középhátvédje bizonytalankodott. Káta K. lecsapott és a kapust elfektetve begurított. /1:3/ A félidőt követően a turaiak visszavették a lendületet, kicsalva ezzel az ellenfelet a saját térfeléről. Egy kontratámadást indítva Szénási Dezső végleg eldöntötte a mérkőzést, miután a kapust kicselezve betalált. /1:4/ A turai cigány-csapat tehát idegenben sem hagyta magát, és a 82. percben ugyan még kaptak egy gólt, de így is megérdemelten nyertek. A csapatot elkísérte többek közt Tóth Balázs is. Tura felnőtt csapatának egykori kiválósága. Őt kérdeztem, hogy látta a mérkőzést.

- Nagyon örülök, hogy láthattam ezt a mérkőzést, mert tényleg van színvonal. Nagyon élvezetesek ezek a cigányderbyk évről-évre. A jászfényszarui csapatnak a mai napon esélye sem volt, hiszen a turaiak szervezettebben, fegyelmezettebben és jobban játszottak.

Legközelebb jövőre lesz cigánymeccs Turán. Megnézzük. (kis)

LEVESSZÜK VÁLLÁRÓL A GONDOT!

Engedje meg, hogy figyelmébe ajánljuk szolgáltatásainkat:

- Teljes körű adó- és tb-ügyintézés képviseléssel
- A vállalkozással összefüggő tanácsadás
- Teljes körű könyvelés
- Mérleg, éves beszámoló, adóbevallások elkészítése
- Bérszámfejtés, analitikus nyilvántartások elkészítése
- Munkaügyi feladatok ellátása

KORREKT ÁRAK!

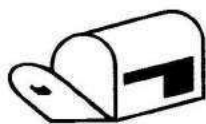
Forduljon hozzánk bizalommal, készséggel állunk rendelkezésére!

A.D.Ó.

Tanácsadó és Szolgáltató Bt.

2194 TURA, Katona u. 8.(12.)

Tel.: (28) 466-411

Megjegyzések a "Megjegyzésekhez..."

„Megbocsátani és elfelejteni, ebből áll a derék ember hosszúja!”

/Schiller/

Amikor először olvastam el a Turai Hírlap 2000. szeptemberi számában Pásztai Péter „Megjegyzések a Tura története monográfiához” című cikkét, akkor első gondolatom a fenti schilleri idézet gyakorlati alkalmazása volt. Aztán mások is elolvasták, a recenzióknak ugyan nem nevezhető írást és arra buzdítottak: mondjam el én is a „Megjegyzéshez...” a véleményemet.

Először is azzal kezdem, hogy megköszönöm Pásztai Péter figyelemfelkeltő írását. Ez egyrészt bizonyítja, hogy Ő elolvasta (mint később kiderül, kissé felületesen) a köteteket, másrészt kritikus írása arra serkenti majd a turaiakat, hogy olvassák el a könyvet. Ha Pásztai Péter esetleg erőt vett volna magán, és a borítót tervező, kiváló pedagógus házaspáron kívül más szerzőket, esetleg még a szerkesztő-írókat is üttető erőfeszítésükért megdicsérte volna, akkor a jellegzetesen uralkodó emberi (vagy ez csak magyar sajátosság ?!) viselkedés szerint az olvasók napirendre tértek volna a „monográfia-kérdés” témája fölött. Így viszont felkapták a fejüket. Itt valami rossz (?) dolog történt! Ezt meg kell nézni, el kell olvasni!

Hogy a Kedves Olvasók eligazodjanak a „hibák sűrűjében” először szeretnék egy latin mondást idézni. Ez így hangzik: Audiatur et altera pars (remélem hibátlanul jelenik meg!) — vagyis a másik felet is meg kell hallgatni. Tehát Pásztai Péter cikke mellé tegyék ezt az írást is, talán segít az eligazodásban.

Mivel az Olvasók túlnyomó többsége nem tudja, talán említést érdemel, hogy ez a két kötetes, 1049 számozott oldalt tartalmazó könyv 3 év alatt készült el. Az eredeti terjedelem-követelmény 330 oldalról szólt, a megjelenési határidő pedig 2000. augusztus 20. volt, ám a nagyközség vezetői kérték, hogy a millenniumi zászlóadást ünnepségre, tehát június elejére készítsük el a könyvet. A szerkesztő az utolsó kéziratot március végén (!) kapta kézhez. Mindezen körülmények ellenére a **teljes kéziratot** a szerkesztő április elején Turára hozta, átadta azzal a kéréssel, hogy olvassák el mindazok, akik segíteni akarnak és tudnak, javítsanak minden hibát, amit találnak, a hiányosságokat egészítsék ki. **Közel hat hét állt erre rendelkezésre!** Pásztai Péter állítását tehát módosítani kell: a kézirat legfeljebb Pásztai Péterhez nem jutott el a könyv megjelenése előtt. Ez lehetséges, de erről nem a szerkesztő tehet. A könyv javításra igen is volt Turán, többen átnézték, és több (úgy tűnik nem minden) hibát javítottak.

Ami a könyv **alapkoncepcióját** illeti: a történeti eseményeket 1944. évvel kívántuk lezárni. A megbízó kérése szerint a végére egy kitekintés című fejezetet kellett volna írni, amit — több ok miatt, szerintem helyesen — elhagytunk. **Az I. kötet végén tehát lezártuk Tura gazdasági-, társadalmi-, politikai történetét.** Helytelen tehát Pásztai Péter megállapítása, mely szerint „A Monográfia minden fejezete eljut a leírásban napjainkig...”, valamint az ebből leszűrhető következtetése is, amit a kurzív betűkkel szedett, kissé demagóg ízű bekezdés tartalmaz. A II. kötet olyan fejezeteket tartalmaz, amelyeket helyi szerzők írtak és ezek a település vallási (egyházi), iskolai, kulturális, sport életét mutatják be, a kezdetektől napjainkig. A szerkesztő helyesnek találta, hogy e témák kifejtésénél ne álljunk meg 1944-nél, hanem vigyük tovább napjainkig.

Abban igazam van Pásztai Péternek, hogy „...a szerkesztő nem tudott ellenállni...” egyes szerzőknek, és olyan témáknak a kifejtésére is lehetőséget adott, amelyek nem illeszkednek szervesen egy történeti monográfiába, és ez így kisebb aránytalanságot eredményezett. (Ilyen fejezetek: Fekete László: Ez is Tura; Pásztai Péter: Turai szótár, Tura község ragadványnevei.) E sorok írója ugyan tartózkodik a Pásztai Péter által elítélően nyersen és általánosan megfogalmazott, ám ugyanakkor nevet (szerzőt) meg nem említő kifejtésektől (ez ugyanis könyvrecenzióknál nem, legfeljebb bulvárlapok cikkeiben szokásos), azt azért elismerem: egyes felfogás szerint ez lehet hiba, viszont szerintem ezek a kisebb lélegzetű fejezetek, vagy fejezet részek is Turáról szólnak, tehát jó, hogy a könyvben szerepelnek, kiegészítik ismereteinket.

Pásztai Péter negatív megjegyzései sorába tartozik két nagyobb, de egymással összefüggő kérdéscsoport. Az egyik az I. kötet 279-330. oldal közötti telekkönyvi leírást sokallotta. Ennek a felvetését helyesnek tartom, mert ez legalább nem szubjektív meglátás csupán, hanem végre méltó egy történeti munka bírálatához. A szerző — történész megfontolásból — nagyon fontosnak találta a jobbágyságot felváltó parasztgazdaságok bemutatását. Egy történeti monográfiának ez a kötelessége, de a szerző (biztos, ami biztos) még magyarázatot is fűzött hozzá (lásd 276. utolsó bekezdés!). Kár, hogy Pásztai Péter ezt nem olvasta el, akkor nem sokallotta volna (sűríteni nem lehetett jobban, mert az már az olvashatóságot veszélyeztette), és talán másképpen fogalmazott volna, amikor a mindennapi életéről írt, nagyon is propaganda ízű, a közelmúlt közismerten egyoldalú történelemszemléletét sugárzó megjegyzéseit teszi. Itt kapcsolódunk a másik témacsoporthoz, amelyben Pásztai Péter kritikáját egy mondat kiragadásával (l. 432.) a végsőkig fejleszti. Itt bizony Pásztai Péter rosszindulatú csúsztatásával állunk szemben. A könyv idézi Schramm Ferencnek a turai

népéletet bemutató megállapításait, amiből Pásztí Péter csak egy kicsinyke részt (..... az asszonyok mostak, a férfiak halásztak a Galgán ...) ragad ki, majd pedig a szerzőnek „A falu mindennapi életének részletes ismertetése meghaladja lehetőségeinket, ezért erre nem is vállalkozhatunk.” — mondatából tesz olyan általános megállapítást, amiből leszűrni a nagy gondolatot: „..... a turai parasztok mindennapi életét nekünk, turaiaknak kell sürgősen rögzítenünk.”

Remélem, hogy a Kedves Olvasó a könyv elolvasása után észreveszi Pásztí Péter kritikájának ellentmondását. Egyrészt bírálja a paraszti életet meghatározó birtokviszonyok részletes bemutatását, másrészt hiányolja a parasztok életének bemutatását. Ez lenne a kisebb gond. A probléma ott van, hogy Pásztí Péter felállít egy koncepciót és ahhoz csoportosítja (kedve szerint) az érveket. Mert ugyanis figyelmen kívül hagyja - többek között - a szerzőnek a megfogalmazását, mely szerint a **részletes** ismertetése haladja meg a lehetőségeket. A lehetőségek sorában nem csupán a terjedelem, hanem a források hiánya (!) is szerepel. Ezt viszont megfogalmaztuk a könyv bevezetőjében. Kár, hogy erre Pásztí Péter nem emlékezik. Mint ahogy arra sem, hogy a könyv más részeiben sok-sok adat mutatja be Tura népességének (a parasztoknak is!) a demográfiai-, a gazdasági-, az egészségügyi-, a lakás- és még sok minden másnak a változásait, életét a régebbi korokban éppen úgy, mint az 1848/49-es forradalom és szabadságharc, az első- és a második világháború, az 1918/19-es forradalmak stb. idején. (Itt kell megemlíteni, hogy a népélet **részletes** bemutatásával elsősorban a néprajztudomány foglalkozik. Ez a könyv történeti munka. Ne akarja tehát még azt is számon kérni rajtunk Pásztí Péter, ami nem lehetett a feladatunk.)

Az én olvasatomban tehát Pásztí Péter felállított egy koncepciót és ahhoz keresi és sorolja fel az adatokat, az olvasható valóság csupán felületesen érdekli. Neki nem tetszik a Tura története című könyv, neki nem tetszik, hogy a könyvet egy nem turai írta, szerkesztette, ezért adja ki a feladatot: a turaiaknak kell rögzíteni a turai parasztság életét.

Szeretnék egy bátorítalan kérdést feltenni: Ki és mi akadályozta meg Pásztí Pétert eddig, hogy az általa megfogalmazottakat megtegye? Miért nem fogtak eddig össze és írták meg Tura történetét, a turai parasztság történetét azok, akik mögötte állnak (..... nagyon sokunk véleményével), akik már régen megtehették ezt?!

Néhány mondatot a konkrétan (kötet, lapszám) felsorolt hiányokról. A felsorolás nagyon megnyugtató. Ha a témát nem éppen jóindulattal kezelő Pásztí Péter csak ennyi hibát talált, akkor nincsen nagy baj. E sorok írója ugyanis nem képzeleli magát hibátlanul, tévedhetetlennek, és ezt nem szégyenli bevallani. Valóban kiküszöbölhetőek lettek volna a hibák egy része, amiket a cikk írója felsorolt, ha például (a könyvkiadás bevett szokása szerint) szaklektort alkalmazunk. Ezt a több százezer forintos kiadást a szerkesztő igyekezett megtakarítani, amikor részben maga javította a szöveget, részben a szerzőtársakkal javíttatta írásait, részben pedig ezért adta át a kész kéziratot — nyomdába adás előtt! — a turai illetékeseknek átnézésre, korrektúrára, egyfajta lektorálásra. Mégis maradt benne hiba! Ez részben sajtóhiba (nota bene! Pásztí Péter cikkében is van ilyen!), részben tévedés, vagy egyfajta hiányosság, mint pl. a képaláírások. A hibák között a legsajnálatosabb a Dr. Főző Józsefről tett megjegyzést tartom. Itt bizony a szerző nem járt el elég körültekintően az adatközlők véleményének kritikai vizsgálatában. Van olyan észrevétel is, amellyel nem kívánok vitatkozni, mivel nem tudom mire vonatkozik, csupán általános megállapítást közöl (lásd I. 383. észrevétel!).

Azért a cikk egyharmadát kitevő, az egyházi fejezetet elemző kritikai észrevételekben is sok eszűztatást találunk. Kifogásolja a cikk írója, hogy a kántorokról kevés szó esett. Ez csak nagyon-nagyon kis részben igaz. Az említett Sándor József kántortanítóról, iskolaigazgatóról és családjáról részletes ismertetést olvashat a Kedves Olvasó az I. kötet 348-352. oldalán. Kovács László kántortanítóról e sorok írója még 1967-ben írt egy kis könyvecskét, ezt több helyen idézik ebben a műben is, de a Tura történetében külön alfejezet (II. 317-323.) szól a munkásságáról. Azt sem hallgattuk el, hogy Chikán Ernő kántor-helyettesként működött (II. 166.), sőt Nagy Lajos 1952-es kántorságáról is olvashatunk (II. 243-244.). Azt viszont valóban kifelejtettük (mivel senki nem mondta, így nem tudtunk róla), hogy Pásztí Péter néhány hónapon át ellátta a kántori teendőket.

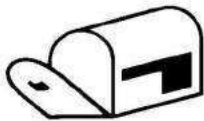
Végezetül, hogy ki fontos és ki nem, kiről kellett volna még írni és kiről nem, ez bizony nem könnyű feladat. Egészen bizonyosan több száz, sőt több ezer azoknak a turaiaknak a száma, akik a település életében a történelem folyamán szerepet játszottak. Mindegyikükről lehetne — ha tudnánk a pontos adatokat — oldalakat írni, és még akkor sem lenne elég, hiszen egy ember — élete folyamán — nem csupán néhány oldalon felsorolt eseményt élt, él át. Az adatok pontossága pedig nagyon fontos. Lám Pásztí Péter, aki nem egy könyvet, hanem csupán egy újságcikket írt, ráadásul turai, és mégsem tudja, hogy Kuthi József nem volt vasúti mérnök. Ami pedig a cikk utolsó bekezdését illeti, ott megint olyan dolgokat követel az író, ami nem volt ennek a könyvnek feladata. Ezt írásban és a könyvbemutatón szóban is rögzítettük.

Nem tudom mi motiválta Pásztí Pétert cikkének megírására? Az általa felsorolt hibák, hiányosságok egy részéről bebizonyítottuk, hogy nem valóságosak, ami pedig a munka során becsúszó kisebb sajtóhibákat, képaláírási tévedéseket, esetleg hiányokat illeti — a szerkesztő-író is bosszantja — azért olyan nagy felháborodást nem érdemelnek, ha tudjuk, hogy tökéletes emberi alkotás nincsen. — Kár, hogy a könyv munkálatai során kialakult jó munkakapcsolatunkat beárnyékolja ez a — véleményem szerint — szerencsétlen cikk.

Ezért is tartozom a munkatársaimnak annyival, hogy kijelentsem: azok a turaiak, akik tanulmányaikkal, azok a kutatók, akik dolgozataikkal hozzájárultak Tura története című könyv megjelenéséhez a kisebb hibák ellenére is jó munkát végeztek. Uttörő munkájukat (hiszen járatlan utakra derítettek fényt!) mindenképpen dicséret illeti. Kár, hogy Pásztí Péter ellenkező véleményen van és nem tudott magából — a borító minősítésén kívül — kicsikarni egy köszönömöt, egy elismerő szót. Kár, hogy nem tud örülni, hanem csak fanyalogni a több ember erőfeszítése árán készült alkotáson.

A schilleri tanács szerint én megbocsátottam és igyekszem az egészet elfelejteni.

Dr. Abtalan István

Tisztelt Szerkesztőség!

Olvasói levelet általában azok szoktak írni, akik a közéletet figyelemmel kísérik. Legtöbbször észrevétel, kritika, figyelmeztetés az ilyen levelek tartalma. Sokszor indítatást érzünk, hogy tollat vegyünk a kezünkbe, és leírjuk sorainkat, ha valami nem tetszik, ha valamiről más - a vélhetően jó szándékú - véleményünk.

De még többször el sem jutunk a toll kézbevevéséhez, mert jönnek a kényelemtől is vezérelt gondolataink: "jobb a békesség", "minek ártsak magamnak", "falra lányt borsó", "miért pont én írok?", "másokat is bánt, mégsem szólunk" stb.

Nem vagyok levéltírogató, ám a Turai Hírlap utóbbi számaiban községünk vezetői, előljárói fogalmaztak meg olyan gondolatokat, amelyeket nem tudok ellenvélemény nélkül elfogadni.

Kis Miklós, a Termelőszövetkezet elnöke, és **Seszták Sándor**, az Iskola igazgatója panaszkodik a mezőgazdaság, illetve az oktatás helyzetéről. Legtöbb megállapításuk tényszerű, tárgyilagos. Hogy mégis miben nem egyezik a véleményem az övékével? Talán a legfontosabb pontban. Ugyanis el van felejtve, hallgatva az, hogy miként, miért jutott ide a magyar mezőgazdaság (nem a Tsz-ek!), és a magyar oktatás. Sportszerűtlen dolog a rendszerváltoztatás kormányaira kenni mai nyomorúságunkat, és nem azért, mintha hibátlanok lettek volna. Nem szeretnék abba a hibába esni, hogy szövegkörnyezetből kiragadott mondatot kritizáljak. Ezért idézek Kis Miklós elnök úr riportjából: *"Odakint (nyugaton - T.P.L.) olyan típusú gazdálkodás van, amit itthon szétverték. Arról nem óhajtanak beszélni, hogy Nyugat-Európában az a farmer, akit példának állítanak, 14-15 órát dolgozik naponta, nem ismeri a szabadságot, a betegállományt. Ézt pedig a magyar ember nem fogja elvállalni."*

A cáfolatom:

- 1.) Hála Istennek nyugaton soha nem volt olyan típusú gazdálkodás, amely itthon természetszerűen összeomlott!
- 2.) A magyar paraszt szorgalmát kétségbe vonni egy mezőgazdasági szakembernek? Erre nincs mit mondanom. Az lehet, hogy az érdektelemé tett, trehány, indokolatlanul betegállományba járó Tsz-dolgozó (de csak az!) képtelen megfelelni a föld szeretetét igénylő, a munkát jól elvégző modern mezőgazdasági szakember kritériumának. De nem a magyar paraszt, aki a saját földjén, a saját földjéért mindenre képes volt!
- 3.) Máshol van a kutya clásva (a hiba, a baj gyökere).

Idézek Seszták igazgató úr gondolataiból is: *"(Az alsós - T.P.L.) szem újra kacsint. És kijelenti: csatlakozunk az ET-hoz, a Kelet Svájca leszünk (...) Hát igen, Svájc! A pedagógushér ott 1,724-szerese az egy főre jutó (GDP)-hez képest, nálunk pedig a már említett 0,78-szorosa."* Kérdezhetem: Svájcban az egy főre jutó GDP-hez képest mennyi az orvos, a lakatos, a rendőr, netán egy kántor-hitoktató fizetése? Idézet folytatása: *"'90 előtt - lehet, hogy rosszul emlékszem - diákolimpiák tömegein értünk el sikereket. Nem volt éhező tanulónk, a családok szívesen fogadtak látogatásra, tanulóink nagy része köszöni az utcán, még a cigit is eldobta. Ja, és mellékesen felneveltük, útjukra bocsátottuk a mai szülőket, akik közül néhányan már a pedagógus fizikai hántalmazásától sem riadnak vissza..."* Ez az összehasonlítás úgy van beállítva (az én olvasatomban), mintha '90 előtt minden rendben ment volna, de jött az átkozott változás, és tessék, meg lehet nézni az oktatásiügyet, mi lett belőle. Nem, nem! A kutya máshol van szerintem elásva. Még egy idézet: *"De elégedettek a sok nyugatra 'szipkázott' magyar aggyal is, akik nem az oktatásunk miatt hagytak itt bennünket, akik 'belemenekültek' a Nobel-díjba. Mindez nem nosztalgia, hanem tény."* Nos, mindaz szintén tény, hogy Nobel-díjas tudósaink nem az 1948-ban szétvert oktatásiügyben kezdték magyarországi tanulmányaikat, és nem is a keleti blokk országaiban folytatták, fejezték be.

Mezőgazdaság és oktatásiügy. Két teljesen különböző, de alapvetően fontos területe egy országnak. Mindkettő a felemelkedését várja. De amíg nem látjuk a bajok gyökerét, nehéz, nehezebb lesz megoldást találni.

Elnök Úr! Igazgató Úr! Nem tőlem származik a ténymegállapítás: *"A kommunizmusban az a legrosszabb, ami utána jön."*

Röviden szeretnék hozzászólni Tura monográfiájához. Nagy részben egyetérték **Pásztai Péter** tanár úr kritikájával. Nagyon jó, hogy elkészült, de aránytalan, következetlen és pontatlan is sok helyen.

A kitüntetések legtöbbször érzékenykedéssel szoktak jární: "miért ő", "más is tett annyit", "nem érdemli meg", "fiatal még" stb.

A Millennium évében a Turai Emlékermet **Jenci Istvánné Mezei Sarolta** kapta. Nemigen ismerik a községben, (de) biztos méltó helyre került a kitüntetés. Indoklasként többek között azt olvastam a Turai Hírlapban, hogy a II. világháborús emlékmű Kaszinó-téri park terve, a Millecentenáriumi Emlékpark tervezése elismeréseként. Örülök, hogy a szépet észrevesszük, és lehetőség szerint honoráljuk. De! Úgy gondolom, a két emlékművet tervező **Kálna házaspár** ugyanúgy megérdemelte volna a figyelmességet. Főleg **Kálna Tibor** tanár úr községünkben eltöltött sok évet illet volna figyelembe venni. (Rendszerváltoztatás, ünnepélyek szervezése, önkormányzati munka stb.) Mert így most nagyon sütné néz ki az emlékérem odaítélése. A parkosító (hál' Istennek) el van ismerve, az emlékművet tervező nincs.

Más. Mint aki közreműködtem abban, hogy **Mádl Ferenc** immár köztársasági elnök úr a közelmúltban kétszer is meglátogatta községünket ("a templomot és az iskolát"), örömmel olvastam a Turai Hírlap szeptemberi számának címlapján: *"Az önkormányzat nevében Tóth István, Tura polgármestere személyesen gratulált, és kívánt erőt-egészséget"*

Mádl Ferencnek a vállalt szolgálat ellátásához." Megelégednék a Turai Hírlap kevésbé látványos oldalán a magyarázattal, hogy a Polgármester Úr miért nem hívta meg időben a turai Millenniumi Napokra az akkor még nem köztársasági elnök Mádl Ferenc professzor urat? Erről a meghívásról ugyanis bizottság döntött.

Többször, többen kérdezték tőlem, hogy a "Vigvázó Kör" mit tesz, látva a község ill. önkormányzat nem éppen rózsás anyagi és egyéb helyzetét? Nos, a "Vigvázó Kör" semmit nem tehet! A "Vigvázó Kör" egy egyesület, egy társaság, akik havonta összejönnek, mert jól érzik együtt magukat. Semmiféle jogosítványa, érdemi beleszólása nincs a község ügyeibe. Részt vesz kulturális programok szervezésében (Népfőiskolai előadások), és a Juniálisok is nagyrészt az egyesületnek köszönhetők. Elmondja a véleményét, ha kérdezik! A "Vigvázó Kör" képviselőjelöltjei az önkormányzatban egyéni, szuverén döntést hoznak. Saját felelősségük, hogyan irányítják a község életét, jövőjét. Megragadom az alkalmat, hogy közöljem a következőt: A polgármester úr, Tóth István, polgármester-helyettes úr, Köles Mihály már régóta nem tagjai a Vigvázó Körnek!

(Szerintem a gondolatainkat azért is írjuk le, hogy vitatkozni lehessen velük.)

Tóth Péter László
a "Vigvázó Kör" alelnöke

Bírálni csak a meggyőződés után lehet

A Turai Hírlap szeptemberi számában "Szomszéd" megjelöléssel bírálat olvasható a Turaiszomszéd egyesületi Internet címen szereplő, Tura településre illetve szolgáltatásaira vonatkozó anyagról.

Nem vonom kétségbe a cikkíró megállapításait arról, hogy Turán van-e lovaglás, horgászati lehetőség, stb. - ezt Ő bizonyára jobban tudja. Sajnálatos viszont, hogy félreérthetően fogalmazott. Írásából az tűnik ki, hogy a WEB oldal tulajdonosa, a Turisztikai Egyesület a felelős a valótlan információkért, ezért hitelrontásnak is nevezhetném a cikket.

A valóság az, hogy a **Gödöllő és Környéke Regionális Turisztikai Egyesület** (GKRTE) biztosítja a feltételeket, az Internet szolgáltató a LAPPÁ Kft. Az egyesület honlapjára viszont **csak olyan információk** kerülnek, amelyet az adott település polgármestere és/vagy művelődési intézmény vezetője hitelesít.

Turáról is egy ilyen anyag került a WEB lapra a **Tóth István polgármester által aláírt adatlapról**. Javasolom a Tisztelt Szomszéd nevű cikkírónak, hogy pontosító javaslatait ezután közvetlenül a polgármester úrnak írja, tőle kérje a Turáról szóló információk pontosítását. Mi is ezt tesszük!

Az Egyesület által kiadott **Hirlevélben** is rendszeresen kérjük, hogy a települések polgármesterei a **Tourinform Iroda vezetőjének** küldjék meg a kitöltött turisztikai adatlapjaikat. Ezeket dolgozza fel a LAPPÁ Kft., ezt követően a települések adatai az országos illetve a regionális adatbázisba kerülnek. A szóban forgó adatlapok beszerzethetők a Tourinform Irodában illetve lehívhatók a GKRTE honlapjáról, amely www.gkrte.hu vagy a 0236/511111 címen található meg.

Gödöllő, 2000. szeptember 27.

Perna Pál
a GKRTE Felügyelő Bizottságának elnöke

Nyílt levél

Tura Nagyközség Képviselő Testületének

"Krisztusom, mi kell még?"
(Gyöni Géza: Csak egy éjszakára)

Mindenek előtt szíves elnézésüket kérem, amiért felelősségteljes munkájukban egyéni gondjaimmal zavarom Önöket, de úgy érzem, mindezt közölnöm kell.

Mondandóm lényege az, hogy 2000. december hó elsejétől minden közéleti tevékenységemet megszüntetem.

Csupán az általános iskolában vállaltam a fotószakkör további irányítását az itteni faliújság havonkénti megjelentetésével.

Azt hiszem, felmerül a kérdés, hogy mindezt miért teszem?

Amennyiben a testület hajlandó meghallgatni, ott szívesen válaszolok erre a kérdésre. Mindehhez előzetes anyagot tanulmányozás céljából mellékelek a tisztelt testületnek. (Ez egy áprilisban készült riport velem, amelynek megjelentetéséhez akkor nem járultam hozzá.)

Munkájukhoz továbbra is jó egészséget és sok sikert kívánok!

Tura, 2000. szeptember 10.

Tisztelettel:

Takács Pál, nyugalm. tanár
2194. Tura, Kaszinó t. 2.

Fél évszázad a gyermekek szolgálatában

PALI BÁCSI MA IS TÁBOROKAT SZERVEZ

TAKÁCS PÁL tanár, a Turai Általános Iskola nyugalmazott igazgató helyettese 1932-ben született itt, Tura községben. Itt járt elemi iskolába is, majd 1951-ben Aszódon érettségizett. A főiskolai sikeres elvégzése után 1954-ben hazakerült szülőfalujába tanárként.

- **Mi történt ezután?** - kérdezem Pali bácsitól.

- Már 1955-ben megválasztottak úttörő csapatvezetőnek, majd 13 év múlva igazgató-helyettes lettem. Nagyon szerettem a gyermekek között lenni, csapatom a környék legnagyobb létszámú gyermekszervezete volt. Sok kezdeményezés, kiváló versenyeredmények, következetes, rendszeres munka jellemezte csapatunkat. 1958-ban például létrehoztuk **Szarvas László** akkori tanítványommal a Turai Rákóczi Rádiót, amely 7 éven át a község hangos híradóján adott hetenként 2 alkalommal 2-2 órás műsort.

- **Igazgató-helyettesi közel két évtizedes munkája alatt volt-e kapcsolata gyermekszervezetekkel?**

- Igen, több gyermekszervezet bizottságában dolgoztam, majd tagja lettem a Pest Megyei Úttörőtörténeti Bizottságnak. Még 1956-ban fotószakkört szerveztem a turai iskolában, ez napjainkban is, 44 éve működik. A szakkör egyben a csapat, az iskola és később a község krónikása lett. Közel 100 album és legalább ugyanennyi tabló őrzi ténykedésünket.

- Azt is hallottam, hogy dolgozók esti iskoláját is tetszett vezetni.

- Valóban, 1972-től 1990-ig végeztem ezt a nehéz munkát. Itt főleg cigánygyermekek pótolták hetenként két este elmaradt tanulmányaikat. Nehéz munka volt, de ugyanakkor nagy örömet jelentett az, hogy évenként 5-10 tanuló végezte el az általános iskolát. A tagozaton végzett, főleg roma gyermekek nagy része tovább folytatta tanulmányait. Soha nem kaptunk olyan visszajelzést, amiért szegyenkeznünk kellett volna.

- Nem csak Turán, hanem a környező községekben is Pali bácsi a Mikulás. Ezt mióta tetszik csinálni?

- Már igazgató-helyettes voltam, amikor 1974-ben az egyik ötödikes osztályfőnök kért meg erre a feladatra. Úgy látszik, sikeres volt a fellépésem, mert ettől kezdve minden évben néhány napot ebben a szerepkörben töltöttem el. A legszebb emlékeim a Hargitából származnak, mivel több éven át az itteni gyermekek is vártak rám. Ennek előzménye volt, hogy a nyolcvanas évek végén a Pest Megyei Cigányügyi Koordinációs Bizottság előadója lettem Gödöllőn, a térség roma gyermekeinek vezetem játékos foglalkozásokat. Később Jász-Nagykun-Szolnok és Nógrád megye csatlakozásával létrehoztuk a Humanitás Alapítványt, amelynek 1992-ben ügyvezető elnöke lettem. Itt is én láttam el minden évben a mikulási teendőket. Egyébként az alapítvány legfontosabb feladata volt a cigány, intézeti és egyéb hátrányos helyzetű gyermekek, és a határainkon túl élő magyar gyermekek segítése. Évenként 3 alkalommal szerveztünk táborot itthon és Erdélyben. Esetenként 150-200 cigánygyermek táborozhatott Balatonszemesen, Zánkán, Abrahámhegyen, Bánhorvátiban vagy Püspökszilágyon. Téli táborainkat papnövendékek segítségével vallásos gondolatokkal is megtöltöttük. Még ma is kapok leveleket egykori táborozóinktól Valkőről, Nagykőrösről és más településekről is, amelyben kérik hasonló táborok megszervezését.

- Pali bácsi most is táborokba készül. Ezek közül a legismertebb a Galga Expedíció, amely 27 éve dolgozik szűkebb szülőföldünk, a Galga vidék felfedezése és jobb megismerése érdekében.

- 1974-ben indult ez a kerékpáros sátoztábor. Azóta sem tudtuk abbahagyni. Ilyen csodálatos vidék nincs több a világon! Ezt ma már tudja az a közel kétezer gyermek és felnőtt, akik Turáról, az ország más településeiről, valamint Erdélyből, a Felvidékről és más országokból részt vettek ebben a táborban. Örömmel mondhatom el, hogy itt is több cigánygyermek vett részt, és eredményesen dolgoztak együtt a tábor céljainak megvalósítása érdekében.

- Úgy tudom, hogy "kollégák" vagyunk az újságírás területén is.

- Igen. Mintegy 40 esztendője írogatok a gyermeklapokba, országos, megyei és helyi újságokba. A négy évtized alatt több mint kétezer cikket írtam, amelynek döntő többsége a gyermekélettel foglalkozik. A Lungo Drom című romaújságban például 10 éve jelennek meg cikkeim és fotóim, több címlapot is én készíthettem el. Örülök, hogy itt is lehetőségem nyílik a cigányság helyzetének, örömeinek és gondjainak bemutatására.

- Össze tetszett-e már számolni, hány gyermektáborban dolgozott vezetőként?

- Nemrég megpróbáltam összeírni: 159-ig jutottam. Ezek nagy részében táborvezető voltam. A magyarországi táborok mellett több külföldi tábor vezetésével is megbíztak.

- Ha jól tudom, Pali bácsi 6 éve tagja a helyi színjátszó-körnek is, ahol 68 évesen még főszerepeket játszik...

- Ezt is szívesen teszem mindaddig, amíg egészségi állapotom engedi. De majdnem elfelejtettem valamit: több, mint 4 évvel ezelőtt egy pszichiátriai beteg cigány fiatal gondnokságát bízták rám. Ez talán életem legnehezebb feladata. Nagyon sok utánajárást, ügyintézkést jelent a számomra. Sajnos az illetékes hatóságok nem tesznek meg minden annak érdekében, hogy ezek az emberek is megfelelő helyet kapjanak a társadalomban.

- Nagyon szépen köszönöm az interjút, és további munkájához jó egészséget kívánok Pali bácsinak!

Szabó Katalin
gyermek újságíró, fotós

10. hónap

9- étől a SUZUKI

8. születésnapja alkalmából

7 héten keresztül

6 ajándéksomagból választhat

- téli gumi szett
- rádiósmagnó + riasztó
- hiteltámogatás
- ártámogatás használt Suzuki beszámításakor
- egyedi felszereltségű Swift, Sedan modellek kedvező áron

Számtalan egyéb lehetőséggel várjuk, hívjon fel most, biztosan megegyezünk!

Játsszon velünk!

1 éves Wagon R+ használatot nyerhet!

Már 250.000 Ft-tól új Suzuki + havi részlet!

Bármilyen típusú használt autóját beszámítjuk!

Bp., III. ker. Rákóczi utca 33.
Tel.: 240-4444, 436-7920

Elköszön

a felelős szerkesztő. Húsz hónap után ismét változás lesz a Turai Hírlap életében.

A távozás okait - melyek elég sokrétűek és messzire vezetnének - nem részletezem. A döntésben nem hirtelen felindulás vezet, hosszú vívódás eredménye.

Hogy milyen volt a tavaly március óta eltelt időszak, ki-ki saját belátása szerint eldöntheti.

Nekem megtiszteltetés volt itt dolgozni.

Remélem, hogy az elkövetkezendő hónapok szellemiségében, tematikájában megerősödő, igazi csapatmunkában készülő, minden mondatában a szerzők lelkiismeretével szembenező, hiteles és eredeti Turai Hírlapot hoznak majd. Olyan újságot, ami szívvel-lélekkel íródva rólunk-nekünk szól. Olyan, szinte gyermeki örömmel, a felfedezés és útkeresés élményével összeállított havilapot, mint ami 10 évvel ezelőtt az induláskor jellemezte utoljára az újságot és a szerkesztői légkört.

"Utolsó kívánságként" csak egy mondat: kívánom, hogy a turai értelmiség iráskészséggel megáldott része tegye felre közönyét és érthetetlen távolságtartást, véleményét, tudását, gondolatait pedig ne házi kommentárok, hanem újságcikkek formájában közölje a lap hasábjain. Ha ennek mégsem lesz embere, akkor a sokszor hangoztatottan térségi szerepeket magában rejtő község talán nem érdemel mást, mint egy néhányoldalas, referáló-hírközlő Turai Hírlapot. Vagy még azt se.

Önöknek köszönöm megtisztelő figyelmüket, jelenlegi kollégáimnak munkájukat, jövőbeni szerkesztő-szerzőtársaimnak pedig sok sikert és kitartást kívánok!

2000-09-22.

Üdvözlettel:

Tordai László

Köszönetnyilvánítás

A Kulturális - Oktatási- és Sportbizottság, mely a Turai Hírlap szerkesztőbizottsági feladatait is ellátja, sajnálattal értesült a felelős szerkesztő lemondásáról.

Tordai László rendkívül összetett és nehéz munkát végzett: a hiteles köztájékoztatásnak elkötelezett lelkiismeretességgel, magas szakmai színvonalon.

Teljesítménye a Turai Hírlapot létrehívó és megjelentető első szerkesztőbizottsághoz mérhető. Munkája és személye nehezen lesz pótolható.

Olvasóként, és a Kulturális- Oktatási- és Sportbizottság elnökeként is elismerő tisztelettel mondok köszönetet munkájáért.

Tura, 2000. 09. 26.

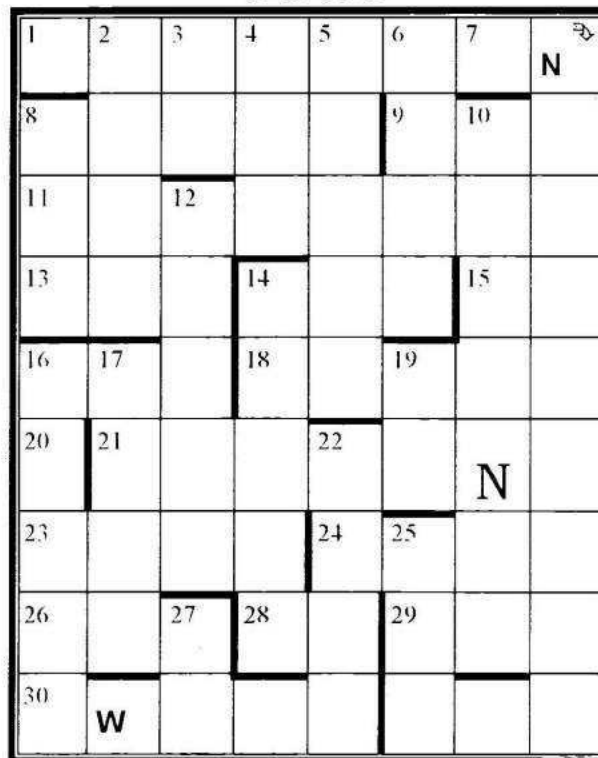
Kálna Tibor
bizottsági elnök

Szarvas László rovata

FEJTÖRŐ

125 éve

1825. október 25-én született a vízszintes 1-ben megfejtendő osztrák világhíresség. A függőleges 10-ben fő „műfaja”, a vízszintes 21-ben híres művének címe. A megfejtéseket a Bartók Béla Művelődési Házba (2194 Tura, Bartók tér 3.) várjuk október 31-ig.

VÍZSZINTES 8. Üzletben, étteremben olvasható. 9. Vekni közepe (!) 11. Ízesített (étel) 13. Tahi része (!) 14. Érzékszerv. 15. Cégforma. 16. Kevert nyakravaló (!) 18. Írás, rajz javítására használatos eszköz. 20. Sugár. 23. Emse, göb. 24. Finom leves. 26. Lapu jelzője. 28. Nobelium. 29. Házas, de nem csiga. 30. Angolul: lengeni, hinta, ill. 20. Századi. Amerikából elterjedt társastánc. 31. ...café – gyorsan oldódó kávépor.

FÜGGŐLEGES 1. A legkisebb római szám. 2. Kora(i), korán – németül. 3. Néma jel (!) 4. Fordítva: zörej, nesz. 5. Dalmű. 6. Német úr. 7. Betűrend-kezdő. 8. Adófajta. 12. Téli sporteszköz. 14. Időjárási jelenség vagy kabát-fajta. 17. Nagy-Britanniában élő nép. 19. Te – németül. 22. Kábítószert. 25. Idegen női név. 27. Római kettes.

A magyarországi gyakorlat szerint, a rövid és a hosszú magánhangzók között nem teszünk különbséget!

Szeptember havi megfejtésünk:
BLAHA LUIZA, A NEMZET CSALOGÁNYA
Nyertes: HARÁNYINÉ G. ERIKA (Tura)
Nyereménye egy 500 Ft-os Galga ÁFÉSZ
vásárlási utalvány. Gratulálunk!

ANYAKÖNYVI ADATOK

SZÜLETÉS:

Bata Alexandra
Dobos Adrienn
Farkas Adrienn
Farkas Nikolett
Karácsondi Réka
Kátai Krisztina
Menyhért András
Nagy Emília
Sápi Réka
Tóth-Antal Dominik

HÁZASSÁGKÖTÉS:

Boda István - Király Ildikó
Békési Szabolcs - Winkler Adrien
Farkas Pál - Szénási Ibolya
Kiszely Tibor József - Birtalan Zsuzsanna
Oláh József - Szénási Erika
Strausz Csaba - Pálkás Anett

HALÁLOZÁS:

Czabajszki József
Csorba Gergelyné
Lukács Vilmosné
Maczkó Gáborné
Nagy István
Nagy-Tóth János
Sima Gábor
Szénási Jánosné
Végh János
Zsila Gábor

TURA TÖRTÉNETE I-II.
MONOGRÁFIA MEGVÁSÁROLHATÓ
a NAGYKÖZSÉGI KÖNYVTÁRBAN,
a TURAI TAKARÉKSZÖVETKEZETBEN és a
LIBRA KÖNYVESBOLTBAN (Dózsa Gy. út)
3.000,- Ft-ért.

TURA.HU c. DOKUMENTUMFILM
Kovács László rendezésében videokazettán
MEGRENDELHETŐ a
BARTÓK BÉLA MŰVELŐDÉSI HÁZBAN
1.500,- Ft-ért.

A TURAI HÍRLAP VÁSÁRLÁSI HELYEI:

Könyvtár, Posta, Polo Üzletház (Átsné), Takarékszövetkezet,
Eliás Zoltán (Petőfi tér 7.), Sláger ABC (Zsámboki út),
Napsugár Élelmiszerüzlet (Régi Vásártér 15.),
Zágoni Market (Táncsics M. út 45.),
Baranyi & Fiai Kft. „Élelmiszerbolt” (Zsámboki út 35.),
Gálga ÁFÉSZ 304. sz. ABC (Rákóczi út 26.),
Csilla Fotó (Kossuth L. út 4.), Népbolt (Szent István út),
Kati Virágbolt (Zsámboki út),
Gódor Hús & Vegyeskereskedés (Bajcsy-Zs. út 2.),
Adria Étterem (Vácszentlászlói út 14/b)
Samu Gazda Mezőgazd. Boltja (Szent István út),
Kastély Mini Bolt (Park utca), Kenyérbolt (Puskin tér)

TURAI TAKARÉKSZÖVETKEZET

2194 Tura, Bartók tér 21.
Tel.: 28/466-002; 28/466-712
Fax: 28/466-002

Tisztelt Ügyfeleink!

A Turai Takarékszövetkezet

KARÁCSONYI AKCIÓS

FOGYASZTÁSI HITELT

nyújt Tagjai részére

2000. november 1 – 2000. december 31.

között maximum 300.000,- Ft összeghatárig.

Futamidő maximum 3 év.

Kamata 19 %/év (változó)

Kezelési költség: egyszeri 4 %.

Az akciós fogyasztási hitelt

a megfelelő biztosítékok mellett férj és feleség
együtt, illetve egyedülálló is igénybe veheti.

Érdeklődni lehet a Turai Takarékszövetkezet
kirendeltségeiben:

Tura, Bartók tér 21.	28/466-711
Zsámbok Szent Imre tér 1/a	28/462-013
Hévízgyörk Ady E. u. 129.	28/435-320
Iklad, Szabadság u. 91.	28/403-377
Galgamácsa Vasút út 10.	28/489-055
Galgahévíz Fő út 155.	28/461-208
Kartal, Petőfi u. 4.	28/437-331
Valkó, Isaszegi u. 1.	28/483-136
Püspökhatvan, Szabadság u.116/a	27/340-075
Aszód, Kondoros tér 1.	28/400-251
Budapest XIV., Zalán u. 23.	06-1/220-4868
Dány, Pesti út 47.	28/464-023

Turai Takarékszövetkezet Igazgatósága

TURAI HÍRLAP - közeleti havilap

Kiadja: Tura Nagyközség Polgármesteri Hivatala
Felelős kiadó: Tóth István polgármester
Felelős szerkesztő: Tordai László
Szerkesztőségi tagok: Sára Gábor, Seres Tünde, Takács Pál
10. évfolyam 10. szám - Nytsz.: B/BHF/567/P/91.
Levélcím: Polgármesteri Hivatal 2194. Tura, Petőfi tér 1.;
Bartók Béla Művelődési Ház 2194. Tura, Bartók tér 3.
Készült: 800 példányban a RO-LA Kft. Nyomdaüzemében Valkón
Felelős vezető: Rózsavölgyi Sándor